

Hva er egentlig Bevissthet? (35 sider)

- Innledning.....**side 1**
Hvorfor studere og forplikte seg til Vedanta?.....**side 2**
Hvordan definerer du Bevissthet?.....**side 3**
Neema Majmudar – En samtale om Bevissthet – Å leve ut ifra enhetsvisjonen og visdom i hverdagen.....**side 4**
Å se på verden som en intelligent orden og leve i harmoni med den.....**side 9**
Den mest åpenbare tingen som eksisterer – Den uforanderlige Bevisstheten.....**side 10**
Viktigheten av repetisjon.....**side 12**
Erfaring av enhet.....**side 13**
Universet er relativt og ikke absolutt når det gjelder virkelighet.....**side 14**
Å løse ligningen bevissthet – både det individuelle og det totale sinnets natur.....**side 15**
Ingen blanding av forskjellige virkelighetsordener for en vis person.....**side 17**
Sinn fra Materie eller Materie fra Sinn?.....**side 18**
Er dualitet virkelig?.....**side 19**
De tre bevissthetstilstander – Mandukya Upanishad.....**side 20**
Den fjerde faktoren – Turiya.....**side 23**
Det manifesterte og umanifesterte universet.....**side 24**
Frøtilstanden.....**side 25**
Å søke etter det ufeilbarlige og fullstendighet i livet.....**side 25**
Den vediske Gudsvisjon.....**side 26**
Anadi – Begynnelsesløs uvitenhet.....**side 27**
Vedanta dekker alt.....**side 30**
Kvantefysikken viser paralleller til vediske tekster – kvantesammenfiltring.....**side 31**
Hvorfor er det få personer så klar for å akseptere det Vedanta viser oss hva Bevissthet egentlig er?.....**side 32**
Gratis veiledning, frigjøring og Livets Kunnskap.....**side 32**
Avslutningskommentarer til bloggen.....**side 33**
Ett ønske bak alle våre ønsker.....**side 35**

Innledning

«Oppskriften på ulykkelighet er å ignorere hva som er her og lengte etter noe som ikke er her.»

-Swami Dayananda

Ifølge Vedanta er virkeligheten noe som er fullstendig, komplett, hel, fri, ufødt, grenseløs, altgjennomtrengelig og uforanderlig lykksalighet/bevissthet/selv/ubetinget kjærlighet. Det har med essensen av alt og at man heller søker etter objektene eller formene der ute i verden for å bli tilfreds, lykksalig og fullstendig. Istedenfor å realisere, erkjenne og gjenoppdage at vi er det vi søker etter. At det er vår natur eller essens om hvem vi er og virkelighetens natur. Det er en vane, tendens, programmeringer og inntrykk i oss som sitter såpass fast i oss. Det tar lang tid og krever møysommelig arbeid for å løsrive seg fra disse såkalte tendensene i oss.

I denne bloggen «Hva er egentlig Bevissthet?» så vil jeg vise elementer og essensen i Vedanta-undervisningen og metodikken, som viser oss når vi er klar for det hva det egentlig

er. Det er egentlig ganske åpenbart og rett foran øynene våre. Det er det uforanderlige bevissthetslyset eller vitne av alle våre erfaringer. Vi kan ikke erfare det direkte i denne virkelighetsordenen vi lever i og trenger et ordspeil og metodikk for å vise oss dette, som Vedanta er.

Jeg har ved å følge denne sofistikerte og intelligente undervisningsmetodikken til Vedanta fått mer klarhet i hva bevissthet egentlig er, som er synonymt med vår natur og virkelighetens natur. Det er ingen blind tro og man må «se» eller realisere selv at dette er vår ultimate sannhet. Det er sunt med skeptisk og kritisk blikk, men det må ikke ta overhånd når man skal granske virkelighetens natur slik som Vedanta utfolder den på. Jeg har ingen tvil lengre om hvem vi egentlig er og hva bevissthet egentlig er. Man trenger ikke å oppfinne hjulet på nytt og Vedanta bevissthetsvitenskap kan vise deg hva egentlig Bevissthet er.

Hvorfor studere og forplikte seg til Vedanta?

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Spørsmål: Hvordan vet en at det er Vedanta en burde studere og forplikte seg til? Hvordan vet en at det er svaret?

Vedantalærer Swami Dayananda: Å vite at Vedanta er det vi burde forplikte oss til er veldig vanskelig. Fordi det er en av mange alternativer, som er tilgjengelig siden det er mange mennesker som hevder å ha forskjellige teknikker, metoder og veier for å nå frem til sannheten. Derfor å si at denne er den rette, er veldig vanskelig.

Vedanta er imidlertid forskjellig fra alt annet i det at den sier at du er det hele. Du er problemet og du er løsningen. Det er faktisk ingen problemer. Du er problemet bare når du ikke forstår. Alt som kreves av deg til å være fri er å ha kjennskap til deg selv. Vedanta sier at du allerede er fri. Den fordømmer deg ikke og kaller deg ikke en synder. Den sier: Du er en fri person, du er fullstendig fri. Faktumet er at du er den eneste personen (den totale personen av alle personer) og alt er sentrert rundt deg. Siden du er hele skapelsen, er du essensielt identisk med Det Totale Sinnet (Makrokosmos).

Vedanta har en visjon som skal utfoldes. Den lover ingenting. Den lover ikke frigjøring eller frelse. Den sier bare at Du er løsningen. Det betyr at du ikke trenger å gjøre noe til å bli fri, fordi du er allerede fri.

Faktumet om at du strever, velger og søker for å kunne bli fri antyder at du har begått en feil om deg selv. Ingen andre tradisjoner forteller deg dette. De sier bare at du vil bli reddet hvis du følger den eller den. Vedanta sier ikke dette. Den sier at du allerede er reddet og at du ikke vet det. Fordi Vedanta lover ingenting, kan den ikke bli utfordret eller avvist. Noe kan bli avvist bare hvis den gjør seg selv tilgjengelig, som et valg for deg. For eksempel, hvis det er to produkter, kan du avvise den ene og velge den andre.

Hvis Vedanta lovet deg noe, som en helbredelse ville også noe annet presentere seg selv som en helbredelse. Slik at du kunne velge mellom de to, avhenger av dine preferanser. Den ene er kanskje billigere eller pakket inn mer attraktivt. Eller du velger den dyreste av dem og du tror den er mer effektiv. Hvis Vedanta hadde en lovnad om et eller annet, ville valgmulighetene

være der.

Men Vedanta har ingen lovnader og gir deg ingen valg. Den sier at du er fri. Hvilket valg er der her? Du er fri! Du er det hele! Hvem eller hva er bedre enn dette? Enhver tradisjon som sier at du er det hele er også Vedanta, uansett hva de kaller seg for. Vedanta trenger ikke å være i sanskrit. Det kan være i latinsk, gresk, engelsk, fransk eller tysk. Den kan være i en urgammel bok eller i en ny bok. Den trenger ikke å bli undervist av en inder heller. Den eneste forskjellen for å utfolde budskapet, som er kjent som Vedanta, en spesifikk undervisningsmetode som har utviklet seg.

For å utfolde faktumet at Du er det hele må læreren ha en metodikk. Undervisningen avslører, Du er det hele, og det er en spesifikk metodikk, som utfolder denne åpenbaringen for din gjenkjennelse, som andre kanskje ikke har. Dette faktum avslører Vedanta. Det å se på Vedanta som noe indisk, skaper problemer; mens derimot hvis du ser på det som mengde kunnskap, som er bevart i India er det ikke noe problem.

Faktumet er at slik som pyramidene, er også Vedanta altfor urgammel og tidløs til å bli plassert i noe geografiske begrensninger. Hvis den egyptiske regjeringen bestemte å fjerne en av pyramidene og bygge stort boligkompleks, og bruke alle dens steiner, ville helle menneskeheten reagere. De ville ikke la slike ting skje. Pyramidene tilhører ikke Egypt, de skjedde bare i Egypt. Det egyptiske folket er bare deres forvaltere. De kan ikke hevde eierskap, fordi pyramidene er altfor urgamle til å tilhøre noen land eller menneskegrupper.

På et visst tidspunkt har pyramidene i Egypt, Redwood-trærne i California og Vedanta av India blitt menneskehetens eiendel. Bestemte gamle bygninger blir monumenter på samme måte. Samfunnet vil ikke la disse bli revet ned for å bli erstattet av noe annet uansett hva omstendighetene er. Hvorfor? Fordi de er antikke. En bygning kan være noen hundre år, men for noen mennesker er det antikk, den tilhører ingen eier; Ingen kan si noe imot det. Selv om de tilhører staten kan ikke staten gjøre noe med det heller.

Vedanta er den mest kunnskapsbaserte som eksisterer i dag til menneskeheten. Det er en levende tradisjon, som har strømmet nedover fra generasjon til generasjon. Vedaene ligger i India, mens dens kunnskap tilhører ikke bare en gruppe mennesker. Selv om det indiske folket ville fornekte Vedaene ville de ikke bli borte. Den Vediske oppramsingen ville bli borte, men visdommen som er Vedanta vil overleve.

Denne visdommen vil alltid være med menneskeheten, fordi den har allerede blitt en del av menneskehetens kunnskapslager. Den har entret menneskesinnene på så mange forskjellige måter, for eksempel gjennom litteraturen og kan aldri bli ødelagt.

Hvordan definerer du Bevissthet?

Siden Bevissthet er bortenfor vårt persepsjonsomfang, er det vanskelig å beskrive hva det er fordi språket opererer bare i erfaringsverdenen. Derfor kan vi aldri få en presis definisjon av Bevissthet fra ordene. Hvordan kan den grenseløse eksistensårsaken bli forklart med ord?

Oppmerksomhet er Bevissthet, men Bevissthet er ikke oppmerksomhet. Bevissthet er ikke noe

spesielt, som en følelse eller tanke eller et fysisk objekt. Hvis du trekker fra objektene og aktivitetene som viser seg i den, da gjenstår enkel, ordinær, ikke-forurenset, ufrivillig og upersonlig Bevissthet.

Ren Bevissthet er ikke den som har kjennskap, kunnskapen eller kunnskapsobjektet. Det er faktoren, som gjør at man har kjennskap mulig. Noen ganger blir det kalt for den som har kjennskap, men selv det ordet er ikke fullstendig tilstrekkelig, siden fra dets standpunkt er det ingenting å vite.

Bevissthet er grenseløs. Den har ingen begynnelse eller slutt. Den er bortenfor tid, evig. Den lever eller dør ikke, fordi den er ikke skapt. Når du ser deg selv på denne måten, har du ingen frykt for døden og daglige hendelser har ingen innvirkning.

Den opplyser både den subjektive verdenen og den objektive verdenen. Den er til stede i dyp søvn. Den blir aldri ubevisst. Den er uavhengig til alt, men ingenting er uavhengig til den. Den kan ikke bli et tankeobjekt eller følelse. Den er essensen av den tenkende og den som føler.

Neema Majmudar – En samtale om Bevissthet – Å leve ut ifra enhetsvisjonen og visdom i hverdagen

«Jeg har hatt mye nytte av Neema Majmudar sin måte å undervise på. Hun var født i Bombay (nå heter det Mumbai) og har jobbet i FN i New York, Fiji og Bangkok, Thailand. Hun har vært student hos Swami Dayananda, som både James Swartz og Swami Paramarthananda har vært. Siden 1999 har Neema undervist Vedanta og hatt seminarer verden over sammen med hennes mann, Surya. Deres måte å undervise på er av høy objektiv, dynamisk og medfølende måte, som også kjennetegnet Dayananda sin måte å undervise på. De er bak hjemmesiden - [Wisdom of Rishis - Vedanta \(yoga of objectivity\)](#) «

(Bilde av henne + video av Conversations on Consciousness)

Neema fortalte at selv om hun hadde en flott utdannelse i USA så følte hun seg ikke fullstendig eller tilfreds som de fleste andre. Hun begynte å søke etter svar. Hun var ikke sikker på hvor svaret var. Bakgrunnen til hennes besteforeldre førte til at hun søkte i det spirituelle området. Hun visste ikke hvor hun skulle søke og plutselig møtte hun Dayananda i USA. Da begynte reisen. Hun sa at hun besøkte Philadelphia-Universitet og hun gikk bare forbi. Der så hun en plakat om et Dayananda-seminar. Det skulle være et dags-seminar i slutten av uken. Neema visste ikke hvem han var på den tiden. Men det som gjorde det så forlokkende var tittelen: Hvem er du, hva er ditt forhold med universet og hva er universets årsak. Hun var så fasinert at noen prøvde å gi et forsøk på svar på et sånt grunnleggende livsspørsmål.

Selv om du går til et spirituelt foredrag, vil de vise deg noe øvelse som pusting eller at du sitter i meditasjon, men ingen forsøker egentlig å svare på spørsmålet som er så stort. Det fanget hennes nysgjerrighet. Hun bestemte at hun ville gå og det var et seminar, som var fra klokka 0900 til 1600. Hun tenkte å være der i noen timer for å se hva det var. Når hun dro dit var hun fullstendig bergtatt over hva han fortalte henne. Han forklarte hele Vedantas visjon i seminaret, men Neema forstod naturlig nok ikke alt.

Det var noen få ting som fanget hennes oppmerksomhet:

1. Første tingen Swami Dayananda sa at det er en spirituell arv av India slik at han ikke tar eierskap. Han sa at denne kunnskapen står i Upanishadene og i Gita. Det betyr ikke at det er jeg som er den som forteller deg alt dette. Denne kunnskapen har pågått i generasjoner og blitt undervist av ulike lærere i tradisjonen gjennom historien. Neema likte tanken på at hun ikke ønsket å følge noen. Hun var virkelig interessert i å ha kjennskap. Det var derfor det fanget hennes oppmerksomhet.

2. Den andre tingen Dayananda også sa at selv om Shankaracharya brukte å si at hvis du ikke er overbevist av grunnene til hvorfor skriftene er korrekte trenger du ikke blindt å akseptere det. La tusener av skrifter si hva de skal si og det handler om forståelse. Inntil du har forstått hva som blir sagt må du ha et åpent sinn og fortsette å lytte. Og se selv om hvorvidt skriftene sier er riktig eller hva du tenker er riktig. Det var en stor utfordring for Neema, fordi hun måtte ha tiltro. Nå måtte hun lytte til hva læreren og skriftene sa og holde ditt tenkende sinn i sjakk. Neema sa at hennes bakgrunn hjalp på denne analytiske tilnærmingen. Dette er hva hun hadde lært i USA om å analysere ting. Hun elsket denne tilnærmingen som var ekstremt analytisk.

Hun forstod egentlig ikke så mye, men en ting ble hos henne og det var at Dayananda snakket om forholdet mellom leire og potte. Og hva han sa om at det ser ut til at det er to ting, men at det bare er egentlig en. Tanken er at det er ikke en illusjon, men bare en form. Når du teller substansen så er det bare leire. Hvis du teller substansen som er bare en leire, som har hundrevis eller tusenvis av deler. Det gjør ikke noe. Numrene betyr ikke noe lengre, fordi substansen er bare en.

Noe annet blir til former og det er egentlig ingen tilføyelse til virkeligheten. Det var noe hun aldri hadde tenkt på. Og hvis man bruker den samme logikken med tanke på verden så er den ikke noe annet enn former. Og når man sier at leire er tilsvarende grunnlaget av alt at den ene virkeligheten, som er den eneste virkeligheten. Verden som egentlig er bare en form er avhengig av noe for å eksistere. Neema forstod det litt og at det også var ganske fascinerende.

Upanishadene viser oss verden på en helt annerledes måte enn vi er vant til og det er fullstendig logisk. Det betyr ikke at Enhet er en romantisk ide og som får oss til å tro på det. Neema ønsket å forfølge det litt lenger.

Spørsmål om boka – «Å leve i enhetsvisjonen, utforske virkelighetsordener og vokse som et individ.»

Hun var veldig fasinert av den store Vedanta-visjonen. Og at alt som er her er en og den ene som manifesterer som mange. Og fra manifestasjonens ståsted blir det kalt for Ishvara (Det Totale eller Det Totale Sinnet). Naturen av Det Totale Sinnet er grenseløs, uforanderlig, ufødt og altgjennomtrengelig bevissthet eller Jeg). Det var veldig utfordrende innledningsvis, fordi sinnet er ikke vant til å se verdenen som dette og at du kjenner deg selv på denne måten. Det er mange forskjellige metoder i Upanishadene peker på denne sannheten.

Vedanta-studiet kan bli ganske teknisk. Det er mye terminologi. Det er ord som Satya (uavhengig noe for å eksistere), Mithya (avhengig av noe for å eksistere), Upadhi (overlapping og dekke over) og Maya (det manifesterte og umanifesterte, som har med skapelse å gjøre og hvor alle blåkopier og potensiale ligger der i eteren eller det

underbevisste). Det er så mange ting som man kan fascinere seg over og bli helt oppslukt av. Men noen ganger kan man lure på hvordan alt dette kan virkelig hjelpe meg selv om det er veldig utfordrende og det er en stor gave for det tenkende sinnet. Men hvordan hjelper det deg i hverdagen, fordi du har fortsatt dine foreldre, familie, jobb å gjøre og andre ting du gjør. Og de tingene som fortsetter å være utfordrende så betyr det ikke at du forstår alt er skadet og alt er Det Totale så vil alt bli endret over natten. Og at alt blir veldig behagelig.

Det er utfordringer i verdenen slik at hvordan det stemmer i overens med denne fantastiske Vedantavisjonen, som selvfølgelig er kognitiv. Kognitivt trenger det å bli forstått, utvider sinnet ditt og det gjør det mer subtilt og rensket. Hvordan relaterer du deg i hverdagen. Neema har erfart at mange spør om hvordan man skal bruke enhetsvisjonen i det daglige liv. Mange er interessert i å endre deres liv med tanke på holdning og måten de lever på. Neema ønsket å bygge broer mellom enhetsvisjonen og det daglige livet skulle møtt ved å skrive en bok.

Det første kapittelet i boka snakker om Enhetsvisjonen som Vedanta snakker om, men resten av kapitlene er dedikert til hvordan man lever ut ifra denne Enhetsvisjonen. Denne boka skapte denne broen og det var noe hun mente folk trengte. Hun hadde også gått igjennom det samme når hun lærte kunnskapen.

Spørsmål: Ved å anvende konsepter fra Vesten – som er fra domenenene psykologi, etikk, fysikk, nevrobiologi og ledelse med rikdommen av kunnskapen fra India, som Vedanta. Hvilke prosjekter har dere, Neema og Surya vært i stand til å gjøre?

Surya Tahore er mannen til Neema Majmudar, som også underviser i Vedanta. Han har en doktorgrad i kjemi fra Frankrike. Han er veldig dypt interessert i vitenskap og ble eksponert for det da han vokste opp. Han er en professor i ledelse, som er en av de fem topp handelshøyskoler i India (SPJ Forskning- og ledelsesinstitutt). Ledelse er noe han også underviser i og Neemas bakgrunn er internasjonale saker og har studert med Dayananda i 3,5 år.

Måten deres lærer Dayananda fikk dem til å tenke på at Adi Shankaracharya ikke bare underviste i Advaita Vedanta, men hadde også debatter med datidens personer og det var folk som hadde forskjellig syn enn han som buddhistiske skoler, Samkhya filosofi og andre retninger. Han snakket med dem. Alle hans kommentarer er et helt system. Og de som er motstandere og de som ikke er enig med deg. De har spørsmål og er vitenskapsmenn. Du kan ikke avvise dem og si at de er villedete. Adi snakket med dem og det er det vi kaller for analyser. Hva er forutsetningen for denne debatten? Det er at den som har sannheten kan ikke motbevise. Og hvis du ikke har den absolutte sannheten underveis så vil du finne logiske motsigelser.

Dayananda sier at verden har beveget seg videre. Ulike indiske filosofiske retninger er byttet ut i Vesten med etikk, psykologi og andre vitenskapelige retninger. Vitenskapsmenn og mennesker er eksponert til disse tankene og følger dem. De ser ikke hvordan Vedantas forhold med disse tankene er. Verden har beveget seg til ny kunnskap og derfor mener de kanskje at Vedanta er overflødig? Derfor er det veldig viktig å ta de eksisterende tanker og ideer som er populære og granske dem nøye. Og vise at ingen av disse moderne ideene kan motsi hva Vedanta sier. Det gjør undervisningen mer relevant og mer moderne. Det skader ikke Vedanta. Det gjør Vedanta mer sofistikert og vakkert.

Det viser bare at denne selvkunnskapen er en begynnelsesløs kunnskap. Den er så grundig at

ethvert fremskritt, som blir gjort i et domene så kan de ikke motsi hva Vedanta sier. Det hva som gir styrke til Vedanta. Neema og Surya sier at de tror at det var en stor læring for dem. Og Dayananda var så åpen at han alltid lærte noe fra nevrovitenskapsmenn og fysikere og han var i debatter med dem. Fysikerene lyttet til han i god mening, fordi han sa ikke at du ikke hadde sannhet og at jeg hadde sannhet. Men han hadde samtaler med dem for å forstå hva de sa. Han brakte inn Vedanta og viste dem hvordan Vedanta tar hele undervisningen med et helt emne til det neste nivået som verken vitenskap har noe svar på. Neema og Surya bestemte seg for å følge denne tilnærmingen og det har vært ekstremt vellykket. Å snakke med mennesker i mange områder og ikke bare til få mennesker her og der som er bare interessert i det tradisjonelle. De tror og føler at det er et stort bidrag og Dayananda når han levde hørte at de gjorde disse tingene. Han sa at det var veldig bra at de brakte Vedanta til allmennheten. Ikke bare til få hundre som er interessert i Vedanta. De underviser dem fortsatt, fordi det er sannheten og for hele menneskeheten. Det er ikke bare for noen få mennesker. De prøver å gjøre sitt beste utføre sine plikter til denne fantastiske grundige undervisningen og være i forkant.

Denne kunnskapen er en skatt ikke bare for indere, men for hele menneskeheten som er mer og tilgjengelig via internett. Hvis Vedanta snakker om Enhet, da kan det ikke holdes hemmelig. Enhet (ikke-dualitetsvisjonen) er virkeligheten og folk trenger å ha kjennskap til den. Det er det minste vi kan gjøre og det er vår jobb å snakke om det ifølge Neema. Og det er ingenting å være sjenert over. Det er den mest grundige kunnskapen og den mest logiske kunnskapen som er tilgjengelig til menneskeheten. Det er kunnskapen som kan potensielt velsigne menneskeheten og endre måten vi gjør ting og endre på måten vi lever. Neema sier at det er deres jobb til å snakke om det og hva som skjer er inni Det Totale Sinnets orden. Denne intelligente ordenen inkluderer alt: Psykologi, fysikk og alt som er her er Det Totale Sinnet og Det Totale Sinnets kunnskap, som manifesterer seg som biologisk, fysisk. Psykologisk og fysiologisk orden. Dette er alt Det Totale Sinnets intelligens slik at du ikke kan skape en slags splittelse mellom Vedaene og andre kunnskapsformer. Selv Upanishadene snakker om to typer kunnskap (Vidya). Du trenger ikke å bare studere selvkunnskap (paravidya). Kunnskap skaper en infrastruktur, fordi språket er også kunnskap og språk trengs i Vedanta. Å leve et etisk liv av Dharma i seg selv er ikke selvkunnskap, men det hjelper. Å forstå verdenen av kvantefysikk hjelper. Det betyr at kunnskap og selvkunnskap går hånd i hånd.

Noen eksempler i området ledelse er en av de største utfordringene hvordan få mennesker til å utføre oppgaver og være motivert. Det er en utfordring. En annen utfordring er at disse store firmaene eller bedriftene er nå store beslutningstakere og slike avgjørelser de gjør har innvirkning på samfunnet. Neema leste i en avis i India at kvaliteten på luften i en uke i Mumbai har vært det neste verste i verdenen. Det betyr at vi individer tar avgjørelser, som også firmaer gjør som har innvirkning ikke bare på dem, men også hele menneskeheten. Hvis de er eksponert til ideen om Enhet og sammenkobling, vil deres handlinger de utfører i dag og ettervirkning de vil ha er på samfunnet. Og hvis de skaper noe disharmoni i Det Totale Sinnets orden – den intelligente ordenen her vil innvirkningene komme tilbake til dem slik at det de underviser i vil utgjøre en forskjell på en positiv måte. De er intelligente og i stand til å gjøre det og du kan ikke si: Å, de er alle materialistiske mennesker, fordi de er smarte mennesker og følger ikke den tradisjonelle måten. Men hvis du viser dem implikasjonene av å lære Vedanta og forstå at vi alle er en del av en sammenkoblet og sammenhengende virkelighet. Intelligensen som forbinder oss alle er Det Totale Sinnet. Da vil de forstå det.

Selv nevrovitenskap som vi bruker ifølge Neema, fordi mange mennesker kommer til dem og sier at de har lyttet til Vedanta, men er fortsatt sinte, til tider triste, noen ganger misnøye mot

noen som de tenker ikke har behandlet dem rettferdig og lurert på hva de skal gjøre nå. De føler seg veldig dårlig og føler at undervisningen ikke fungerer for dem, og fordi de har lyttet til undervisningen så lenge og de fortsatt har de samme atferdene, vanene, tendensene og inntrykkene. Hva Neema gjør er å bringe inn nevrovitenskap til å fortelle dem at det er nervebaner iforhold til måter du har handlet på gjentatte ganger ca 20 eller 30 år. De kan ikke bli omgjort over natta, fordi de er egentlig i hjernen – nervebaner som har formet den måten du tenker på så vil din hjerne automatisk gå der og hva gjør Vedantaundervisningen? Undervisningen bringer med seg en annen måte å se ting på. En annen tenkemåte og handling. Så hva du gjør er å gi nye impulser til hjernen over en tidsperiode med disse nye impulsene når de blir sterke. De gamle mønstrene begynner å bli avvirket og de nye tankemønstre dukker opp og denne prosessen blir kalt for nevroplastisitet. [Nevroplastisitet – Wikipedia](#)

Denne prosessen tar tid. Den kan ikke bli gjort over natten og når du forstår hjernefunksjonene så vil ikke folk fortsette å klandre dem selv. De forstår at enhver endring i atferd biologisk tar tid slik at det er ikke noe som er galt. Alt de trenger å gjøre er hva Krishna snakker om – repetisjoner (abhyasa). Hvorfor? Fordi fortidsatferd var repetert så mange ganger at de har blitt ganske fast. Hva må du gjøre for å endre atferden? Du må fortsette å forsterke de om og om igjen helt til de gamle forsvinner og de nye tankemåtene blir skikkelig stødig. Alle må igjennom dette. Ingen kan endre over natten og det går helt ok om du ikke endrer over natten. Det gir dem så mye lettelse og så mye entusiasme. Og ikke at de ikke kan gjøre det eller at de ikke er stand til å utvikle seg spirituelt. Neema bruker nevrovitenskap og de bruker det til å hjelpe folk i deres bestrebelser.

Spørsmål: Jeg vil understreke det tverrfaglige av Vedanta, fordi uansett hvilken domene du viser til er det relevant.

Neema sier absolutt! Det er så viktig å vise dette og ikke bare isolere det fra alt annet, men å vise at på et tidspunkt at det er et samlingspunkt, fordi Vedanta er den endelige sannheten og samlingspunkt. Samtidig viser Vedanta noe mer enn hva andre fagfelt kan vise til. Det er det vakre med Vedanta. La den skinne og det gjennom lærerene. Enhetsvisjonen kan ikke utelukke noe, heller ikke mennesker eller tanker. Den kan ikke utelukke noe kunnskap. Den må inkludere alt og akseptere alt i oss. Det er det vakre med Vedanta.

Spørsmål: Kan du dele noen undervisninger fra Bhagavad Gita som kan bli anvendt i det daglige liv og dette med å vokse som en person?

Neema sier at det er en stor klisje om denne kunnskapen at du må bestrebe kunnskapen helhjertet, og at du må forlate alt bak deg og du må leve livet som en eneboer. I tillegg at du må fullstendig konsentrere deg om studiene og se på verden som en illusjon og at du må fri deg selv fra ønsker og at du må koble deg fra verdenen. Disse ideene er så utbredt at Neema er ganske overrasket, fordi det er et nydelig vers i Gita, som sier at det handler ikke om å legge alt bak seg. Det er om hva som endrer din holdning hvor du ser problemer. Da må du se Det Totale Sinnet og når du ser Det Totale er hvor du ser Det Totale Sinnets endelige sannhet: Det er å ikke legge alt bak seg. Enhet betyr at man kan være hvor som helst. Det er et nydelig vers i Gita som uttrykker denne ideen: En stor erklæring fra Krishna, som sier at hvordan din livsvei er gjennom dine handlinger og overgi det til Det Totale Sinnets alter. Det er ingen person siden det er universet. Så hva betyr dette med dine handlinger: Måten du handler på i verdenen blir overgitt til Det Totale Sinnet – Manifestasjonen – Den Intelligente Ordenen.

Sammen med offerrolle er medlidenhet det som forvrenger våre beslutningstaker-prosesser.

Du starter å samkjøre med mennesker som er adharmiske og du føler at du må være lojal til dem. Du holder munn og det fører ikke godt med seg. Krishna kunne også ha klaget, fordi hans mor måtte også forlate ham. Hans onkel ønsket å drepe han. Men Krishna klaget ikke og var aldri bitter om noe. Han spilte alltid på fløyten sin. Han var veldig munter, veldig rastløs og på samme måte veldig vis. Livet kan ikke bli levd skikkelig som et offer. Livet må ble levd med visdom og det er dette Gita underviser oss i.

Å se på verden som en intelligent orden og leve i harmoni med den

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Vi mennesker har en tendens til å se på verden, skapelsen og universet som noe kaldt, tilfeldig og kaotisk. Men når holdningen vår er at universet er intelligent skapt eller at verden er en intelligent orden vil vi lettere være i harmoni med våre omgivelser og oss selv.

Hvorfor studere Vedanta?

Å søke etter fullstendighet og fullkommenhet har alltid ligget i menneskets natur. Vedanta viser oss at vi er udelt hele og ikke så små som vi tror vi er. Det betyr med andre ord at vi ikke trenger å gjøre noe for å bli fullstendige siden vi allerede er det. Vi har søkt etter fullstendighet i hele livet og det er en stor lettelse å komme til Vedanta, som viser at vi allerede er det vi søker etter. Vi skal oppgi eller kvitte oss med feilaktige oppfatninger, som vi har med i vår bagasje i livet. Det skjer gjennom en sofistikert undervisningsmetodikk og kunnskapsmiddel, som Vedanta har. Vedanta vil lede oss til gjenoppdagelsen av at vi er fullstendige, hele, komplette og frie. Dette oppnås gjennom selvkunnskap eller bevissthetsvitenskap. Ikke gjennom mystiske erfaringer, men ved å undersøke, granske og analysere hva vi erfarer og møter i livet.

For å realisere logikken som Vedanta presenterer om hvem vi er og virkeligheten, trenger vi å fjerne uvitenhet. Med andre ord fjerne feilaktige oppfatninger om hva vi tror vi er og bli mer objektive. Mange av våre subjektive oppfatninger går imot vår natur. Det gjelder å ha tiltro til de prosesser som skjer og logikken som utfoldes i Vedanta.

Det er mange fordeler med å studere Vedanta, men først må du være klar for undervisningen. Det innebærer å ha et sinn som noenlunde mestrer de utfordringer livet har å by på inkludert det å takle overveldende følelser. Det innebærer et sinn som er rolig, klart, modent og intelligent. (å ha et sattvisk sinn, hovedsakelig). Også underveis i prosessen av å følge Vedantaundervisningen vil man føle seg lettere, klarere, mer moden, roligere og friere. Meditasjon, bønner og å se på ens indre liv er fine forberedelser på ulike måter. Tilsvarende er det verdifullt å ha en karma yoga-holdning der du er ydmyk for at du ikke har kontroll over resultatene, men har en vesentlig grad av fri vilje til å gjøre passende handlinger ut ifra det ståstedet du lever fra. Det er også viktig å følge ens egen livsvei på en naturlig måte. Ikke hva andre mener vi skal følge, men hva vi innerst inne ønsker å følge. I tillegg må vi se på verdier og følge et dharmisk liv hvor vi ikke ønsker å skade andre eller oss selv. Det kan inkludere å være miljøvennlig. Det inkluderer det indre livet, ikke bare det ytre liv. Med tanke på verden, andre mennesker og en selv.

Hva er verden vi lever i? Er verden tilfeldig og urettferdig eller er det en intelligent verden? Denne holdningen vi har til verden vil påvirke alle våre livsområder. Det påvirker våre beslutninger, vårt følelsesliv, vår samhandling med andre mennesker og hvordan vi responderer på ulike situasjoner. Vedanta sier tydelig at vi ikke lever i en tilfeldig og

urettferdig verden, men en intelligent verden. Det vil endre mitt forhold til verden. Istedenfor å klandre andre, seg selv og verden på ulike måter, som å være et offer eller å føle at verden ikke behandler en bra, vil det være naturlig å se at det er en orden her som en ønsker å være i harmoni med og jobbe mest mulig på lag med. Vedanta kaller dette for Det Totale Sinn, makrokosmisk orden eller sinn. For å jobbe i harmoni med verden trenger en å forstå hva ordenen er. Når du tilpasser deg denne orden, vil det gjøre livet ditt mye enklere.

Hvilken orden snakker vi egentlig om her? Dharmalov. Alle vet hvordan de vil bli behandlet. Det er universelle verdier. Siden det er en intelligent orden her så er det en sammenkobling og sammenheng her. Du er forbundet med alt som er: Andre mennesker og universelle krefter. Da bør en tenke over hvilken rolle en har i denne verden og se på ens livsvei (svadharma). Hvordan bruker en egenskapene og ferdighetene en har til beste for verden (intelligent orden) der en er i livet her og nå? Det vil komme verden til gode når en bruker sine ferdigheter og egenskaper mer effektivt når en er bevisst på dette. Det skjer en tilbakemelding fra verden, fordi det er et intelligent system eller orden her. Denne holdningen i møte med verden som et intelligent system eller orden bærer med seg frukter som at en blir mer tilfreds med det som er og ikke minst er mer takknemlig over det en erfarer, uansett hva det er. Vi endrer fokuset fra å være en forbruker eller en som tar fra noe fra verden, til en som bidrar med noe.

Den mest åpenbare tingen som eksisterer – Den uforanderlige Bevisstheten

Følg denne tankegangen med et fullstendig åpent sinn. Til slutt vil du vite hva intensjonen er, men akkurat nå er det bedre å ikke vite. Hva jeg sier er fullstendig åpenbart. Jeg prøver ikke å lure deg eller vise deg noe du ikke allerede vet. Hvis du tenker – hva så? Når du leser dette så er det perfekt. Det er ikke noe gjemt eller uklart her.

Hva er den mest velkjente erfaring for deg? Burde det ikke være enkelt å svare på? Jeg vet at det er et ganske vagt spørsmål, men fortsatt ser det ikke ut til at du burde enkelt vite hva det er? Tenk på det. Det burde ikke ta mer enn få sekunder, men det kan ta lang tid, fordi svaret så åpenbart at de fleste mennesker ikke forstår det.

Når du erfarer noe hele tiden og det endrer seg aldri er det det nesten umulig å legge merke til det, som med gravitasjon. Gravitasjon presser sterkt i kroppen din hele tiden, men du legger aldri merke til det, fordi det er alltid der. Hva som er interessant om den mest velkjente erfaringen til deg er at det er også kontinuerlig, som med gravitasjon. Men du kan ha kjennskap til det. Selv om det aldri endrer seg, kan du være klar over det. Så hva er den?

Den mest velkjente erfaringen for deg er at du eksisterer. Hver eneste ting du erfarer og har kjennskap til, skjer i sammenheng med din eksistens. Det er superåpenbart, ikke sant? Men det kommer ikke i tankene, fordi det er i bakgrunnen og vi tenker ikke på den eller setter pris på den for hva det er, fordi den er alltid der. Når du tenker på faktumet at du eksisterer akkurat nå, føler, sanser, erfarer eller vet om din eksistens på en måte, gjør du ikke det?

Hvordan vet du at du eksisterer? Du bare vet det, det er alt. Det er ikke bare fordi du ser, hører, føler eller tenker din eksistens. Eller noen annen grunn. Ingen andre kilder av informasjon er nødvendig. At du eksisterer, er den mest viktige kunnskapen hver person har. Det er åpenbart, grunnleggende og pågående. Du vet det bare, fordi du vet. Ikke noe

nytt her: Jeg bare peker på hva du allerede vet, hele tiden.

Det er et mer viktig faktum om deg du trenger å overveie. At du eksisterer er klart, men hva er naturen av din eksistens? Hva er egentlig eksistens? Eksistens er Bevissthet. Disse to ordene betyr nøyaktig det samme. Den mest velkjente erfaring for deg er at du er bevisst. Eksistens, Bevissthet, må være der eller så vil du ikke erfare eller vite om noe. Eller du kan si at eksistens eller Bevissthet må være der, for ellers vil du ikke være der? Er det ikke åpenbart?

Noen mennesker i den spirituelle verdenen ser ut til å tenke at Bevissthet er noe spesielt, fantastisk, er overalt, må bli oppdaget, realisert eller erfart på en mystisk måte. Jeg peker bare på hvor fullstendig normal og åpenbar Bevissthet er for deg.

Det er en ting å forstå at du er eksistens/Bevissthet, men det er en annen ting å vite hva det betyr til å være den du er. Det vil ta mer tid, fordi hvis du prøver å gjøre det på egenhånd. Men hvis du lytter til hva jeg har og si, så vil det ikke ta så lang tid. Hva det betyr at du er alltid fullstendig, hel og komplett. Det er hva lykksalighet betyr. Det betyr at du er alltid tilfreds med deg selv. Du vil selvfølgelig argumentere med meg på dette emnet, fordi din erfaring garanterer ikke den konklusjonen. Noen ganger føler du utilfredshet. Men før du slutter å lytte – så vurder dette: Hvorfor er du ikke tilfreds med utilfredsheten? Svaret er fordi du er ikke fokusert på din eksistens Bevissthet, ditt Selv. Du føler ikke tilfreds, fordi du har fått noe du ønsker eller unngått noe du ikke ønsker. Du føler deg tilfreds, fordi du er ett med deg selv.

Det er noe som blokkerer det å sette pris på deg selv, dine frykter og ønsker. Hvis du legger dem til side, kan du bli tilfreds hele tiden. Det finnes flere løsninger til problemet: Karma yoga, for eksempel, som jobber med våre holdninger til handlinger. Den raskeste løsningen er selvgransking hvis du er kvalifisert. Å anvende sannheten om deg selv, kunnskapen om at Jeg er hel, fullstendig, alltid-eksisterende og handlingsløs Bevissthet. Når frykt eller ønsker dukker opp vil du dysse dem ned. Hver gang du gjør det vil du føle deg tilfreds, fordi du er eksistens Bevissthet. Og ikke hva disse ønskene og frykter vil at du skal tenke, en lite og utilstrekkelig person.

Det er som å være på skolen og bli fortalt av læreren til å fjerne tavla av din fortid. Når du bruker selvgransking på ditt sinn, vil du fjerne det gamle stoffet. Du vil få umiddelbar effekt når du tar noen få sveip på tavla, som er vidunderlig med Vedanta. Imidlertid, har noe av krittet vært der lenge og trenger flere sveip og anstrengelse. Hvis du tviler på at dette vil virke og hvis du ikke jobber med det vil det ikke virke. Å bruke det kontinuerlig så vil det virke etter hvert. Det er selvgransking.

Et annet veldig viktig poeng om opplysthet er å vite at ideen om at når du realiserer deg selv så vil du oppdage noe nytt. Du vil ikke oppdage eller erfare noe nytt. Den vil ikke fikse din karma (vaner, programmeringer, tanker og inntrykk). Hvis du ser kontinuerlig for noe nytt, en spesiell erfaring så mater du bare din selvuvitenhet. Faktumet er at når du realiserer Selvet, hva som skjer er at du ser den med åpenbare og velkjente erfaringen til deg – din eksistens/Bevissthet. Det er hva du har søkt etter. Det er derfor det ikke er så viktig og at det er heller ikke en erfaring.

Våre tanker, følelser og kropp er åpenbart for oss. Vi alle har dem og vi alle vet at de er separat fra oss. Vår eksistens/Bevissthet er superåpenbart til oss nå, men ingen fortalte

oss at eksistensen/Bevissthet er forskjellig fra dem. Slik at vi antok at vår åpenbare sans av eksistens/Bevissthet kom fra kroppen. Men det gjør ikke det. Der er din kropp, dine tanker, dine følelser, ditt ego og det er din Bevissthet/eksistens ganske alene. Selv om det er ett, fordi virkeligheten er ikke-dualistisk (enhetsvisjon) er din kropp, tanker, følelser og ego forskjellig fra deg, eksistens. De er objekter, som trær og fjell. Du, eksistens/Bevissthet er hva som vitner dem. Bevissthet, vitnet, er hva du egentlig er.

Å ha kjennskap til dette vil nødvendigvis ikke opplyse deg, men det kan virkelig gjøre det. Det er veldig viktig, fordi det vil holde sinnet borte fra å være så magisk- eller spiritielt tenkende om denne mystiske Bevisstheten, som alle i den ikke-dualistiske verden er opptatt av. Selv om du ikke forstår det helt og fullt, ha tillit til at Bevisstheten du tenker på er ikke noe mer enn det som er den mest velkjente erfaringen for deg – din eksistens.

Det er virkelig så enkelt.

Viktigheten av repetisjon

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Arbeidet med å frigjøre seg selv fra tidligere bagasje er ikke lett og gjennom Gitas undervisning spør Arjuna Krishna: «Hva er den største kraften som får herredømmet over sinnet i den retningen man ikke ønsker å gå?»

Krishna svarer Arjuna ved å bekrefte at sinnet er vanskelig å mestre. Det betyr at Krishna anerkjenner at frigjøringsprosessen fra følelsesmessig bagasje tar tid og anstrengelse. Etter å ha erklært denne vanskelige situasjonen som viktig, forteller Krishna Arjuna at det er bare en måte å oppnå suksess på, og det er gjennom repetisjonsprosessen.

Til tider, selv etter at vi har fått kjennskap til grunnene for våre dysfunksjonelle reaksjoner, kan de likevel ha mye makt og fortsatt i vesentlig grad styre sinnet. Vi trenger ikke å miste motet av den grunn. Vi minner oss selv på at prosessen tar tid og krever tålmodighet. Vi lar følelsene passere og gjør så godt vi kan i å handle ut fra vår forståelse. Det er viktig å ha i tankene at selv om vi til tider oppdager at følelsene våre ender opp med å diktere våre handlinger, viser vi medfølelse mot oss selv i stedet for å bli sittende fast i skyldfølelse eller selvbebreidelse. Selvkritikk er et stort hinder for personlig vekst. Det som kreves er årvåkenhet så vel som medfølelse mot oss selv i prosessen av følelsesmessig transformasjon.

Å prate om byrder fra fortidens bagasje, chante mantraer og ha egne personlige bønner kan være til stor hjelp i repetisjonsprosessen. Ikke alle problemer vi møter i nåtiden trenger å være sporet tilbake til barndommen. Noen problemer tilhører nåtiden. Selv i forbindelse med det å takle utfordringer i nåtiden på en effektiv måte kan rådet fra Krishna om repetisjon være virkningsfullt for å unngå overreaksjon og at ting blir blåst opp.

For å ordne disse usunne følelsene må vi jobbe tålmodig på hver av disse følelsene slik som skuffelser eller skyld helt til vi er i stand til å overvinne presset de skaper i oss. Når et gitt uttrykk for en følelse er mestret, kan nye uttrykk dukke opp og vi må følge den samme prosessen hver gang disse situasjonstyper dukker opp. Vi må gjøre opp regnskapet med hele vårt følelsesmessige liv ved å gjentatte ganger tenke på tilstedeværelsen av ordenen.

Det er ikke våre ytre aktiviteter, penger, makt, familie, forhold og så videre, som definerer vår lykke, men heller vårt indre liv som dikterer hvor oppfylte vi er. Dessuten kan det virke som

at vår frykt, sinne, hjelpeløshet og sorg er adskilte følelser forårsaket av forskjellige hendelser i vårt liv, selv om de faktisk er del av den samme underliggende dynamikken. Det kreves betydelig tid, skarpsindighet og ærlighet for å håndtere dette indre båndet som vi alle er underlagt.

Repetisjoner er en kontinuerlig prosess. Ingen kan gjøre krav på at nå er man fullstendig fri fra følelsesmessige lidelser. Akkurat som den ytre verden er forbundet, er vårt følelsesmessige liv mangfoldig og følelser er forbundet. Derfor har ingen alle detaljene om tidligere erfaringer som er lagret i vår underbevissthet. Tilsvarende gjelder hvis du aksepterer inkarnasjonsmodellen der alle tidligere karma har ført til formingen av vår tenkeevne. Nettverket av interaksjoner, som leder til vår nåtids mentale tilstand er for komplekst til at noen kan forstå det fullt ut. Derfor må vi etter en stund gi opp denne psykologiske modellen, fordi det å finne årsaken for en gitt følelse er et prosjekt som aldri tar helt slutt. Til slutt kan vi bare løse alle følelser i vår forståelse av Det Totale Sinnet. Vi kan erkjenne at uansett følelse, er den der av en spesifikk grunn og vi kan hjelpe oss selv eller be om hjelp for å håndtere den. Forståelsen av Det Totale Sinnet gir oss ansvaret til å gjøre det vi kan for å respondere på en mer passende måte for å unngå eventuelle fremtidige vanskelige situasjoner.

Det kan se ut til at praksisen av repetisjon er ekstremt anstrengende. Det er sant at man skal lære å bli årvåken, men det betyr ikke at man ikke også kan slappe av og nyte livet. En sann streben etter personlig vekst skal ikke resultere i at man blir rigid, mister spontaniteten, klarhet og glede. Vi kan gjøre reisen til noe vakkert ved å ikke dømme våre fremskritt mot personlig vekst som for små, men heller nyte selve prosessen og anerkjenne at vi beveger oss i riktig retning. Det er mye å være takknemlig for og det er en utrolig vakker skapelse vi er vitne til når vi går gjennom vår livsreise.

Erfaring av enhet

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Jeg vil her motbevise at jeg må erfare enhet siden vi allerede er ett fra et ikke-dualitets eller selvets ståsted:

Vi må se på lokalisering av objekter i undervisningen. Erfarer du dem der ute i verdenen eller erfarer du dem inne i sinnet? Jeg erfarer dem i mitt sinn. Hvor langt unna er objektet fra sinnet ditt? Flyter det på overflaten av sinnet? Nei, det gjør det ikke. Hvor er det da? Det har smeltet sammen i sinnet og sinnet har tatt form som et objekt. Sinnet er formløst, som vann og luft, og kan ta alle slags former, akkurat som gull kan bli til et spesifikt objekt, ring, armbånd eller halssmykke. Hvor langt unna er du fra sinnet ditt? Flyter sinnet ditt på overflaten av din bevissthet? Er det mellomrom mellom deg og ditt sinn? Trenger du en bro for å reise mellom?

Jeg trenger ikke det. Hvorfor? Fordi mitt sinn er meg, bevissthet. Hvis dette er sant, så eksisterer ikke bare det du erfarer i bevissthet, men alt du erfarer er egentlig bevissthet. Objektene i bevissthet og subjektet (bevissthet), er ett. Hvis dette også stemmer, hvorfor trenger jeg erfaring av enhet? Jeg erfarer allerede enhet med alt. Jeg ønsker å erfare enhet med alt når jeg allerede erfarer enhet, fordi jeg er i dualitet og har identifisert meg med adskillellestanken, som skaper lidelse. Dualitet er ikke et faktum. Det er bare en tro i adskillellestanken. Istedenfor å prøve å fjerne ønsket om å oppnå en erfaring av et spesielt objekt, så burde jeg heller undersøke hva adskillellestanken innebærer. Stemmer dette? Er jeg adskilt fra mitt selv? Eller er jeg allerede den lykksaligheten som vi prøver å oppnå gjennom å

«jage» etter objekter?

Alt er bevissthet. Bevissthet er det eneste som eksisterer, sett fra ikke-dualitetsvisjonen eller selvets/bevissthetens ståsted. Når du erfarer noe, erfarer du det bare i bevissthet. Det er ingen objekter der ute som du egentlig erfarer. En erfaring er bare bevissthet pluss tanken som viser seg i bevissthet i det øyeblikket. Når tanken endres, endrer erfaringen seg.

Bevissthet er som et hav og tankene er bølgene. Det er egentlig ingen forskjell, bare navn og form av H₂O. Havet er H₂O og bølgene er H₂O, så når en tanke kommer opp og skaper en erfaring så er det egentlig bare bevissthet som viser seg som en tanke i sinnet vårt. Sinnet er bare tanker. Imidlertid, når bevissthet tar form av en tanke så blir den ikke til tanken som med melk som blir til ost. Melken har forsvunnet for å transformere seg selv til ost.

Bevissthet viser seg som en tanke. Den er alltid fri fra sinnet inkludert tanker, men den presenterer seg selv til seg selv i form av tanker. Når bevissthet, som er deg, er ignorant, identifiserer du deg med sinnet og du tenker at du er det du erfarer inkludert tanker og følelser. Tanker og følelser er objekter, bølger i havet (bevissthet).

Universet er relativt og ikke absolutt når det gjelder virkelighet

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Det er essensielt å forstå at tilstedeværelsen av all-intelligens i form av en orden ikke gjør verden absolutt virkelig for oss. I oppdagelsen av Det Totale Sinn sin tilstedeværelse i universet, så vi at alt i universet bare tilsynelatende eksisterer og til slutt oppløser seg i en all-intelligens. Hvorvidt det er et levende vesen eller et livløst objekt, oppløser alle objekter inn i former inni former. Vi kan ikke finne substansen som alt som er manifestert blir til fra. Vi kan heller ikke hevde at alle objekter ikke eksisterer i det hele tatt. Det betyr at vi verken kan hevde at alle objektene i universet er absolutt virkelige, og vi kan heller ikke forkaste dem som uvirkelige.

For å løse dette paradokset introduserer Gita og Upanishadene to ontologiske eller metafysiske begreper for å beskrive et objekt med henvisning til dets grad av virkelighet. Det første ordet er satyam, som eksisterer uavhengig. Det andre ordet er mithya, det som avhenger av noe annet for sin eksistens, som er satyam. Det vi har oppdaget er at alle former som utgjør universet er empirisk sanne, men løser seg inn i noe annet ved gransking. Siden hver forms eksistens avhenger av en annen form, har hver form en utelukkende avhengig virkelighet, og er derfor mithya når det gjelder virkelighet. For eksempel er et bord mithya, fordi det kan ikke eksistere uten tre. Tre er også mithya, fordi det avhenger av atomer for dens eksistens, og atomer på partikler og så videre. Hvis hver form er mithya, hva er virkeligheten som hver form er avhengig av?

All-kunnskap og all-kraft er satyam med referanse til alle former, inkludert tid og rom. Det er derfor, når vi ser på hver form, at vi finner tilstedeværelsen av altgjennomtrengende intelligens, som viser seg som atomer, molekyler, fibre, tre og bord. Kilden til all manifestasjon er all-kunnskap og all-kraft fra hvor alt har kommet. Ting som ikke er manifestert akkurat nå vil bli manifestert om et sekund eller om en million år, ifølge en spesifikk orden, som til slutt igjen hviler i den samme all-kunnskap og all-kraft. Hvis Gita og Upanishadene sa at alt oppløstes i all-kunnskap og kraft, kunne vi like godt spørre når dette vesenet først ble til. Dette kommer fra en lineær tankegang. Vi sier at all-kunnskap og kraft alltid er til stede, siden den ikke er avhengig av skapelsen, som eksisterer i tid og rom. Den

manifesterer seg som navn og former i løpet av skapelsen, og blir igjen umanifestert potensial ved oppløsningstiden.

En annen måte å forstå faktumet at universet ikke har noe absolutt virkelighet på, er å erkjenne at vi ikke kan finne begynnelsen av noe i verden. Derfor er det grunnen til at det alltid er spørsmål om hvem kom først, faren eller sønnen? Høna eller egget? Treet eller frøet? Vi kan ikke komme på noen kategoriske eller bestemt svar. Faren kan ikke eksistere uten å være sønnen. Sønnen kan ikke eksistere uten faren. En kan ikke etablere kronologisk hvem som kom først, selv om et eller annet sted underveis kommer sønnen fra faren. Hvis vi ikke kan finne en lineær begynnelse til noe som er her og hvis vi postulerer en begynnelse for universet, er vi bundet til å bli konfrontert med en motsigelse som er uløselig.

Analysen overfor styrker vår forståelse av at dette universet ikke er noe annet enn en manifestasjon av all-kunnskap og kraft. Og inni den såkalte manifesterte skapelsen finner vi et pågående samspill av det manifesterte og det umanifesterte.

Upanishadene og Gita avdekker Det Totale Sinnet som universets årsak, uten at dette er et trosspørsmål. Når vi gransker skapelsen, kan vi si at det er intelligens som gjør det mulig for alle lovers nettverk å jobbe i harmoni hvert sekund, som gjør universet til hva det er. Vi ser at hele skapelsen er intelligent satt sammen. Alle kunnskapsdisipliner, fysikk, biologi og kjemi er et uttrykk for denne intelligensen, som gjennomtrenger den empiriske verden. Vi kan også anerkjenne at det er den samme intelligensen som gir en menneskehjerne kapasiteten til å ha kjennskap til universet gjennom persepsjon og forskjellige former for resonnement.

For å undersøke virkeligheten av hvert objekt, finner vi ut at det bare er en form inni en form inni en form. Hver form eksisterer bare som én. (det totale). All-kunnskap og all-kraft aktiverer alt, inkludert tid og rom, til å manifestere på en spesifikk måte, og viser seg som om de er solide vesener eller virkelige objekter.

Derfor er lovene som med følbare objekter, som ser ut til å være regjert av lover, ikke noe annet enn Det Totale Sinnet. Verken skapelsen, ethvert objekt eller tid- eller romstrukturen har absolutt virkelighet, siden de oppløses i en all-kunnskap.

Fra alle analysene ovenfor kan det se ut som at all-kunnskap og all-kraft er den endelige sannheten, satyam, som hele universet i manifestert eller umanifestert form avhenger av. Det er bare midlertidig sant. Det finnes en absolutt virkelighet som selv Det Totale Sinnet avhenger av for sin eksistens.

Å løse ligningen bevissthet – både det individuelle og det totale sinnets natur

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Gitas visjon er ikke bare å vise årsakens natur, men å presentere for deg, individet, at du er det, tat twam asi. Du, individet, er likestilt det, Det totale Sinnet. Men hvordan kan Jeg være Det Totale Sinnet? Hvordan kan Gita likestille meg, med min individualitet, begrenset kunnskap og kraft, med Det Totale Sinnet – årsaken til hele universet med all kunnskap og kraft? Det er sant at det er en forskjell: Jeg er begrenset i min kapasitet, kunnskap og kraft på alle måter, mens Det Totale Sinnet er all-kunnskap og kraft.

Imidlertid er det bare en tilsynelatende forskjell, ifølge Upanishadene og Gitas visjon, og det er noe som kan bli løst ved gransking. For eksempel, i en ligning som $E=mc^2$,

energi=materie, er to sider ulike. Men ved granskning forstår vi at materie transformerer inn som energi og motsatt, slik at forskjellen mellom de to bare er tilsynelatende og ikke virkelig. **På samme måte kan ikke identiteten bli funnet i den umiddelbare betydningen av ligningens to bestanddeler, individet og Det Totale Sinnet. Det er bare deres underforståtte betydning, som avslører at begge er grenseløs bevissthet.**

Individets intelligens avhenger fullt ut av bevissthet for dets eksistens. Uten bevissthet er det ingen tanke. Innholdet av hver tanke, om det er følelse, minne, kognisjon eller opplevelsen av Jeg, er bevissthet. Mens bevissthet er fullstendig uavhengig av vår egen intelligens, eksisterer den alltid i tanke så vel som i stillhet.

Hvis vi undersøker forholdet mellom Det Totale Sinnet og bevissthet, finner vi at det er en og det samme. Det Totale Sinnet, all kunnskap og kraft, universets årsak, gjennomgår kontinuerlige endringer hvert øyeblikk. Denne all-kunnskap manifesterer seg som en orden, endrer til å inneholde nye variabler og oversetter dem inn i tilsvarende resultater. Denne all-kunnskap og kraft kan ikke eksistere uten bevissthetens tilstedeværelse. Mens bevissthet er uforanderlig, skjer alle endringer i all-kunnskap. Den er også uavhengig av og er uforanderlig i vårt individs intelligens eller all-intelligens. Verken vårt individs intelligens, ei heller all-intelligens, kan eksistere uten bevissthetens tilstedeværelse. Det betyr at bevissthet er virkeligheten som viser seg som universet og som et individuelt vesen inni det, uten å endre seg.

Bevissthet er satyam – sannheten som eksisterer uavhengig av alt. For å oppsummere: I virkeligheten er det bare én bevissthet. På den ene siden viser den seg som individet (kropp-sinn-sansekomplekset) og på den andre siden som Det Totale Sinnet, lovene som styrer universet av former og former i seg selv. På det empiriske nivået er det en forskjell mellom individet og det totale, som er all kunnskap og kraft. Men når det gjelder virkelighet avhenger begge av bevissthet for deres eksistens. Bevissthet – satyam – er den ultimate ikke-dualistiske virkelighet, som eksisterer uavhengig. Med andre ord har ikke bevissthet endret seg for å skape universet.

For å forstå dette bedre, la oss ta eksempelet med bølgen og havet. Bølgen kan forstå at bølgen er vann og havet er vann. Det er bare vann som viser seg i formen av bølger og også som havet. Ved å forstå at alt som er her er bare vann, kan bølgen si: «Jeg er havet», «Jeg er alt som er her», fordi forskjellen mellom bølge og havet gjelder bare formen. Når det gjelder dens innhold, er begge former den samme – bare vann.

Når denne identiteten mellom individet og Det Totale Sinnet er forstått, går opplevelsen av begrensning og binding født ut av identifikasjon med kropp-sinn-sanse-komplekset bort. Vi forstår at vi er bevissthet og at alt som er her er oss, en ikke-dualistisk grenseløs eksistens-bevissthet.

Det må understrekes at denne ligningen mellom individet og Det Totale Sinnet ikke betyr at vi er en del av Det Totale Sinnet. Bølgen er en del av havet, men vi er ikke en del av Det Totale Sinnet. En bølge er vann og havet er også vann. Alt som er *her*, er ett vann som viser seg i ulike former. På vannets nivå er det ingen virkelig splittelse.

En annen vanlig misforståelse er at ved å grave dypere og dypere i universet og oss selv kan vi komme til bevissthet eller absolutt virkelighet. Det er ingen substans å oppdage. Faktumet er at hvor enn der er mithya, er det også der satyam er: Man trenger ikke å gå noe som helst

sted. For eksempel trenger du ikke gå dypere inn i bølgen for å komme til vannet. Hvor enn det er bølge, er der vann. Hele bølgen er gjennomtrengt av vann, det er ikke noe annet enn vann. Bølgeformen er bare en tilsynekomst.

Ingen blanding av forskjellige virkelighetsordener for en vis person

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Det som gjør en person vis er fullstendig klarhet med referanse til tre virkelighetsordener: subjektivitet (pratibhasika), empirisk (vyavaharika) og det absolutte (paramarthika). Tilstedeværelsen av subjektivitet betyr at vi opererer fra våre projeksjoner, feilaktige oppfatninger og trossystemer. Det kan bli beskrevet som: «Jeg» ser, derfor er det sånn. Hva Jeg ser svarer kanskje ikke til den ytre virkeligheten i det hele tatt. Den empiriske virkeligheten på den andre siden er definert som «Det er derfor jeg ser det». Når jeg ser en blomst som en blomst, er Jeg i kontakt med den empiriske virkeligheten. Den absolutte virkeligheten er den bevisste eksistensen, som ikke er avhengig av tid, rom eller noe annet objekt for dens eksistens, og er derfor grenseløs. Hele den empiriske verdenen, så vel som våre projeksjoner inni den, avhenger av den absolutte virkeligheten, satya, for sin eksistens.

Mesteparten av våre liv gjenkjenner vi ikke det absolutte (grenseløs bevissthet/selv) i det hele tatt. Når man begynner å studere Gita er det vanlig å sammenblande disse virkelighetsordenene. F.eks. ved å stille spørsmålet «hvorfors blir mennesker som hevder de har klarhet i denne kunnskapen syke?» Spørsmålet antyder at en vis person ikke vil lide noe kroppslige eller mentale lidelser. Dette antyder en blanding mellom virkelighetsordenene. Den korrekte forståelsen er at kroppen har sin egen programmering og, som med andre kropp, vil en vis persons kropp gå igjennom sykdommer, aldring og smerter forbundet med en aldrende kropp. Det som gjør en person vis er å klart gjenkjenne at Jeg er uavhengig av kroppen. Den vise personen har fullstendig klarhet med referanse til hva som er subjektivt, empirisk og absolutt.

Den vise personen vil respondere på utfordringer i den empiriske verden med kløkt og praktisk nytte. For eksempel, hvis noen går til en vis person og uttrykker dyp sorg på grunn av tapet av et familiemedlem, ville ikke personen gi et råd av typen «fordi den virkelige naturen av Jeget er udødelig, bør vi ikke være triste». Selv om utsagnet «Jeg er ikke underordnet døden» er sant, er denne type erklæring ganske upassende og nytteløst når en person har behov for støtte, omsorg og validering.

Når Gita åpenbarer at Jeg er fri for sorg (absolutt virkelighet), vil ikke den vise personen likestille det med sinnstilstanden (som er empirisk) og forestille at kunnskapen vil lede til et sinn som er fullstendig fri fra sorg hele tiden.

Når hver virkelighetsorden er gjenkjent, erkjent og taklet på en passende måte uten å hoppe over noe, kan vi si at den personen har klarhet i visjonen. Den endelige kunnskapen betyr at alt er satt i perspektiv. Det betyr ikke at den vise personen utelukkende er i kontakt med den absolutte virkeligheten og er uoppmerksom på alt annet.

For å oppnå denne klarheten, som en vis person oppnår, må denne personen jobbe med stor forpliktelse og oppriktighet gjennom følelsesmessig vekst, som rommer tilstedeværelsen av denne alt-gjennomtrengelige årsaken. Hvis ens psykologiske tilstand ikke er adressert, vil det fortsatt forurense ens visjon og forvrengte ens forståelse av hva som er foran deg. Med denne type sinn, som er et offer av villedet tenkning, er det umulig å oppnå klarhet i Gitavisjonen.

Vi kan konkludere med at en vis person utviser sunne holdninger og handler fra veldig høye etiske standarder i hverdagen. Det er fra dette perspektivet at Gita beskriver den vise personen ut fra vedkommendes atferdstrekk. Denne beskrivelsen av en vis person tjener også som en nyttig veiledning til de som er interesserte i å oppnå kunnskap og å forberede seg selv tilstrekkelig til det.

Sinn fra Materie eller Materie fra Sinn?

Vedanta lærer: Materie kommer ikke til å konfigurere seg selv, fordi den er ikke bevisst. Hvis du sier at materie er bevisst, hvorfor kaller du det for materie? Enkel observasjon viser at dette er et selvbevisst univers.

Student: Kvantefysikk leder til partikkelverdenen og strenger som viser seg og forsvinner inn i et energifelt, og materie og energi er det samme, men i forskjellige former. Dessuten kan ikke energi bli skapt eller ødelagt. Derfor kan ikke materie bli ødelagt eller bli skapt.

Vedanta lærer: Ja, fordi det er egentlig evig Bevissthet, som ser ut til å bevege seg. Uvitenhet om skapelsen skyldes binding til sansene, som det eneste gyldige kunnskapsmiddelet.

Student: Swami Paramarthananda brukte termodynamikkloven i forbindelse med Gaudapada til å avsløre at det er ingen skapelse ifølge Sankhya filosofi, og selvfølgelig fjernet Gaudapada også oppfatningen av årsakløs årsak, med andre ord prakriti.

Vedanta-lærer: Hvis vi tar kausalitetsideen seriøst da er den årsakløse årsaken, som egentlig ikke er en årsak, fordi virkelighet er ikke-dualitet, bevissthet. Det er et ordproblem, som avhenger av definisjonen av prakriti (naturen, skapelsen). Hvis den er materiell, vil den ikke skape noe. For at noe skal skje, en skapelse, trenger du to faktorer, en intelligent agent (naimittika karanam, eller bevissthet) og noe som agenten handler på (upadana karanam, eller materie). Det er derfor Vedanta oppfinner Det Totale Sinnet/ Maya. Gud, Skaperen, er et konsept. Den har bare en hensikt hvis skapelsen har en hensikt. Og skapelsen har bare en hensikt så lenge du ikke forstår virkelighetsnaturen av ikke-dualitet.

Student: For å gå tilbake til materie/ bevissthet hypotesen, så står vi igjen med energifelt fra hvor all materie oppstår og som i sin tur produserte bevissthet og dette energifeltet er nityam, med andre ord årsaksløs.

Vedanta-lærer: Ja, men egentlig er ikke feltet årsaksløs ifølge Vedanta. Feltet er forårsaket av den som har kjennskap, fortryllet av ignoranse. Den er ikke bevissthet heller. Den ser ut til å være det på grunn av nærhet til bevissthet. Den er egentlig ikke nær til bevissthet, den er bevissthet.

Uvitenhet er et uvanlig fenomen: Den skaper ikke bare hva som er umulig mulig, men den får alt til å være baklengs. La vitenskapsmenn tenke at bevissthet utviklet seg ut av materie hvis det behager dem. Det ser logisk ut helt til du prøver å forstå den. Den viser at vitenskap er på lik linje med religion i det som er dens hypotese, og noen ganger er dens sannheter, litt mer enn bare trossystemer, som ikke tåler å bli gransket.

Student: Spørsmålet som da gjenstår er, hvor kom all energien fra? Det åpenbare svaret: Det Store Smellet (Big Bang). Nytt problem: Hvordan skjedde det, siden det er en hendelse i tid?

Vedanta-lærer: Hva som er kalt for energi er egentlig bevissthet som tilsynelatende beveger seg. Den ser ut til å bevege seg (som partikler eller bølger), fordi den er observert gjennom et instrument, som er i tid, sinnet/ sansene. Den kommer fra, eller er skapt, av et sinn som er ignorant av bevissthetens natur. Til å formulere det på en litt annerledes måte, bevissthet fortryllet av maya identifiserer seg med sinnet/ intellektet, som er i tid, og dette produserer bevegelse/tilsynelatende.

Dette er dristhi-srithi vada, den er der, fordi jeg er her. Når sinnet er koblet ut, men ikke sover (samadhi) stopper bevegelsen og når den er reaktivert, begynner bevegelsen. Sinnet/ intellektet er et upadhi, en betingelse eller begrenset tilbehør. Du ser på et klart vann i et blått glass og den ser ut til å være blå. Tid er relativ til sinnet. Den er bare et konsept. Når du ser fra bevissthetens ståsted, eksisterer ikke tid. Uten tid kan du ikke ha en skapelse.

For å repetere, problemet med materie-forholdet til bevissthet avhenger av definisjonen av materie. Er materie livløs eller er den bevisst? Hvis den er bevisst, hvorfor har vi da to forskjellige ord? Materie er livløs. Den er ikke i stand til kunnskap. Den eksisterer (sat), men den vet ikke at den eksisterer (chit). Hvordan kan bevissthet utvikle seg ut av materie? Vitenskapelige materialistutviklingsider gir ingen mening fra dette ståstedet. Hvis det var et Big Bang/ Det Store Smellet, måtte noe eller noen (Gud) gjøre smellet. Materie er ikke i stand til å smelle, fordi den er livløs. Atombomben er bare farlig når et bevisst vesen trykker på knappen.

Er det mulig for materie å utvikle seg tilsynelatende ut av bevissthet, hvis vi bringer uvitenhet i ligningen. Bevissthet er grenseløs. Det betyr at den har alle krefter. Hvis den ikke har kraften til å glemme hva den var ville den ikke være grenseløs. Uvitenhet derimot, er ikke grenseløs, som betyr at den slutter når kunnskapen åpner. Når, enten gjennom en tilfeldig åpenbaring eller gjennom en yogapraksis (chitta vritti nirodha) eller gjennom Vedanta pramana (kunnskapsmiddel), opererer ikke sinnet lengre, som ens eget kunnskapsmiddel, men sover ikke, det er klart at det er ingen skapelse, den er bare en sinnsprojeksjon.

Når du starter i maya og tar verden for å være virkelig og du sporer tilbake til begynnelsen, kan du ikke løse forholdet mellom bevissthet og materie, fordi den som gjør granskingen, intellektet er i maya. Den presenterer seg som begrenset i kunnskap (avidya, uvitenhet). Slik at den ikke kan forstå ens egen årsak, som er grenseløs bevissthet. En lyspære skinner, men den opplyser ikke elektrisiteten som er blitt transformert inn i lyset til pæren. Men når uvitenhet er fjernet, kan **intellektet, som egentlig er bevissthet hele veien, se klart at det ikke er en virkelig skapelse. Den er mithya, tilsynelatende.**

Er Dualitet Virkelig?

Dualitet er ikke ikke-eksisterende. Det er enkelt og greit ikke virkelig, selv om den viser seg tilsynelatende virkelig for våre sanser. Når jeg ser et tre for eksempel, ser det ut til å bli et erfarende objekt lokalisert i tid og rom borte fra meg. Kvantefysikk, imidlertid, er uenig. Den sier at objektene som virker å være borte fra oss er ikke der som de viser seg å være. De er projisert av våre sanser. For å komme til denne konklusjonen, bruker den instrumenter til å måle atferden og bestanddelen av objektenelementene, og slutning for å fjerne dem.

For eksempel, kan du fjerne en skjorte ved å se på den fra nivået av bomullen som er dens bestanddel. Du kan eliminere bomullen ved å se det fra ståstedet av elementærpartiklene den

er laget av, fra atomer og ned til bosons. Du kan løse opp det mest subtile bestanddel til rom, som den viser seg i. Derfor er objekter bare tomt rom, som viser seg som solide objekter. De er ikke virkelige, som betyr at de viser seg og forsvinner. Objekter ser ut til å eksistere når de tilsynelatende viser seg og de ser ut til å slutte å eksistere når de ikke gjør det. Faktumet er at alle objektene, som viser seg igjen betyr at de ikke egentlig forsvant; de var til stede underbevisst, men uten at individet erfarte det. Når de viser seg til individet, viser de seg som tanker, som er gitt navn.

Dualitet er objektserfaringene borte fra meg, og ikke-dualitet er kunnskapen om at objektene er ikke separat fra meg. De er ikke separate, fordi objekter er bare tanker. Tanker er kunnskap, og kunnskap er den observerende bevisstheten, fordi du kan ikke ha tanker med mindre du er bevisst. Når du er død, tenker du ikke.

Igjen, forteller kvantemekanikk oss at materielle objekter, som våre sanser forteller oss ikke endrer seg, er i kontinuerlig endring. Med en gang vi krysser bindingen av det såkalte virkelige og kalkulerede objektverden, den tilsynelatende solide materievirkeligheten viker plassen for mer og mer subtile energier, som ikke kan bli målt nøyaktig og hvor kommer de fra? Vitenskap kaller det for enhetsfeltet. Vedanta kaller det for ikke-dualistisk Bevissthet, Selvet, Eksistensens substans. Den tilsynelatende begrensede bevisste entiteten jeg tror jeg ikke er forskjellig fra den.

De tre tilstander – Mandukya Upanishad

Lydfil - [Buzzsprout](#)

I Tattva Bodhah blir de tre tilstandene som vi alle opplever kalt for *avasthatrayam*. En av vår mest sofistisert diskriminasjon involverer en analyse av disse tre bevissthetstilstander og deres opplevende entitet. Det er Mandukya Upanishad som tar seg av denne analyse på en utrolig elegant og dyp måte. Ordet entitet skal sådan forstås som et vesen, en person. På sanskrit kalles det en jiva. Den første entiteten er tilstanden til det våkne egoet, det primære identitet for alle oss.

Når jeg sier meg i en samtale, så refererer jeg til entiteten i våken tilstand. Troen på at jeg er en entitet i en våken tilstand kommer med overbevisningen at fysiske, emosjonelle og intellektuelle objekter er virkelig.

Mandukya (betyr frosk på sanskrit - vi hopper fra den ene tilstanden til den andre her i verden) Upanishad om de tre tilstandene i verden, som vi opplever. Åndelige og dype opplevelser skjer som regel i drømmetilstand eller tilstand mellom våken og drømmetilstand - subjektive opplevelser.

De tre tilstander og det som er uthevet i kursiv er i sanskrit.

Den våkne - *viswa*

Den våkne tilstanden er bevissthet vendt utover i verden. Bevissthet belyser gjennom sansene, sinnet og intellektet. Den våkne tilstanden forbruker opplevelser. Vedanta kaller det for tretten munn. Disse tretten munnene refererer til de ti sansene, sinnet, intellektet og egoet. Disse instrumentene spiser opplevelser. Den fysiske kroppen forbruker materie, de fem elementer i forskjellige kombinasjoner, sinnet sluker følelser, intellektet gnager på ideer, ego sluker opplevelser, som det tror vil gjøre seg hel, tilstrekkelig og lykkelig.

Alle opplevelser blir lagret i sinnet i form av vasanaer eller inntrykk. Den fungerer som en videoopptaker, som tar opp alle handlinger, opplevelser, tanker og inntrykk. Dess mer en repeterer en opplevelse så vil vasanaen bli så sterk at det er store sjanser for at jeg vil fortsette å repetere atferden, handlingen og mønsteret. Vasanaer er spor i bevisstheten, som påvirker og former våre interaksjoner i verden. De er røttene i våres begjær, frykt, liker, misliker og tendenser.

Den drømmende - taijasa

Den drømmende tilstand er bevissthet vendt innover i verden. Bevissthet belyser gjennom noenlunde det samme som og radikalt annerledes enn den våkne tilstanden. Bevissthet belyser vasanaene, som spilles ut gjennom bilder i bevissthets skjermen. I våken tilstand uttrykker vasanaene gjennom den våkne sine tanker og følelser. Den våkne verden er ikke så forvrengt som den drømmende verden, fordi sansene strukturerer den. Som i den våkne tilstanden så tror den drømmende at verden er virkelig. Den drømmende er utstyrt med de samme opplevelsesinstrumentene, som med den våkne tilstanden.

Taijasa betyr den skinnende, som er en indikasjon på at den allerede er bevissthet. Drømmer viser seg i lys selv om den våkne sine sanser er inaktiv. Bevissthet skinner gjennom den drømmende, som den skinner gjennom den våkne.

Ifølge skriftene har noen drømmer røtter i vasanaer akkumulert fra tidligere liv. Bhagavad Gita sier at gjenfødelse er som å skifte klær og derfor er subtilkroppen den samme imellom fødsel og tidligere fødselstilstander. Bare den fysiske kroppen er forskjellig.

Den sovende - prajna

Dyp søvn er definert som en tilstand som er gjennomsyret av glede hvor selvet ikke har begjær for ytre objekter. Belyser ikke indre subjektive objekter og er selvignorant. Den sovende kalles for prajna eller udifferensiert bevissthet. I andre tilstander så flyter bevisstheten innover eller utover, mens i dyp søvn så er den formløs. Den dypt sovendes ego er ekstremt subtilt, dets tilstedeværelse gir indikasjon på at vi opplever grenseløshet og lykksalighet (bliss). I den våkne og i drømme tilstanden så er lykksalighet sporadisk fordi det er delt opp i mange tanker og følelser, mens i dyp søvn er den konstant. Vi kjenner til den dypt sovendes opplevelse på grunn av god søvn når den transformeres til den våkne tilstanden.

Den sovende er fri fra det våkne og det drømmende egoet sine objekter, fordi vasanaene av dem har blitt inaktiv (latent). Derfor er tilstanden referert som frøtilstand. Når frøene spirer så endrer den dypt sovende til å bli den tilsynelatende våkne eller den drømmende, som opplever verden.

Vi er ikke bevisste når vi er i dyp søvntilstand. Ufrivillige handlinger som blodsirkulasjon, pusting og fordøyelse fortsetter i den fysiske kroppen, men det er ingen bevisste, viljekraftige funksjoner gjennom kropp og sinn.

Mange metafysikere har feilaktig konkludert med at dyp søvntilstand er et tomrom. Den er egentlig skapelsens livmor, fordi den våkne og drømmende tilstanden kommer fra den. Når du står opp om morgenen er alt så ryddig. Denne makrokosmiske dype søvntilstand blir kalt for kausalkropp og inneholder alle vasanaene fra alle levende vesener.

Ikke-dualistisk bevissthet viser seg tilsynelatende som tre separate vesener når den assosierer seg med de tilstandene. Den blir den våkne personligheten, som lider og nyter begrensningene i verden. Den drømmende lider av begrensningene i drømmeverden. Og den dypt sovende lider av selvignoranse og grenseløs lykksalighet. Disse tre tilstandene og egoene er kjent av alle og utgjør totalt av opplevelser.

Når disse faktorer har blitt etablert da begynner undersøkelsen. Hvis jeg er det våkne ego, som jeg er overbevist om at jeg er, hva skjer med meg når jeg blir den dypt sovende? Jeg gir frivillig opp alt, som essensielt er min ide av meg selv (min kropp, sinn, intellekt og alle mine fysiske eiendeler) og blir til en masse av grenseløs bevissthet. Til tross av nytelsen i den dype søvntilstanden, er jeg ikke tilfreds, fordi jeg ofret min dype søvns identitet for å lide og nyte verdener skapt av mine vasanaer i drømme- og våken tilstand. Min identitet som den drømmende er tydeligvis ikke tilfredsstillende, fordi jeg forlater jevnlig den for å bli den dypt sovende eller den våkne. Min status som hvilket som helst ego eller aspekter av ego er begrenset, og min sanne identitet er åpen for spørsmål.

Forøvrig hvis jeg identifiserer meg med erfaringsmessig lykksalighet har jeg et problem. Fordi lykken jeg opplever i dyp søvn forsvinner i den våkne tilstanden. Den drømmendes lykke oppløser når vi våkner og den våknes lykke overføres ikke til den dypt sovende eller den drømmende sine tilstander.

Svaret på hvem er jeg: Jeg er ikke en av disse opplevende tilstander. Hvis jeg er virkelig så må jeg eksistere hele tiden. Jeg kan ikke bli noe et minutt og noe annet et annet minutt. Jeg opplever livet som et bevisst vesen. Bevissthet er ikke-opplevende vitne til alle disse tre tilstandene.

Det er lettest å forstå bevissthet ved å tenke på den drømmende tilstanden, fordi de fysiske sansene er inaktive. Drømmen vises på bevissthetskjermen, som en film. Selv om det fysiske lyset mangler og øynene er lukket så blir den drømmende sitt ego og det den erfarer tydelig belyst. Drømmelyset er bevissthet, som fungerer som den drømmende, den lysende. Likevel opererer ignoranse i drømmer som i våken tilstand. Den får deg til å identifisere med drømmeego og dets erfaringer, forhindrer realiseringen av drømmelyset som meg, selvet.

Selvet er ukjent i den våkne tilstanden av samme grunn. Jeg er opptatt av opplevelser i vår verden og sinn, og fullstendig ubevisst at både sanseobjekter og mine tanker er badet i bevissthetslys.

I dyp søvn oppløser intellektet og egoet inn i kilden, de inaktive frøene fra tidligere opplevelser. Den er ikke bevisst av selvet eller noe utvendig. Bevisstheten er der enda, som gjør opplevelse av lykke mulig. Og når vi står opp så vet vi at vi har sovet, selv om vi ikke er der med min våkne tilstand sitt vesen, men bevissthet var der.

De tre egoer blir kalt for begrensede tillegg (upadhier). Et begrenset tillegg skjuler den tilsynelatende naturen av noe annet. Hvis jeg legger klart vann i et farget glass så vil vannet vise seg igjennom glasset som farget. På samme måte når jeg ser meg selv som den våkne, drømmende og dypt sovende sine personligheter, så ser det ut til at jeg er tre forskjellige vesener. Likevel når jeg fjerner tillegget/ det som begrenser (upadhi) så kan jeg se hvem jeg virkelig er. Fjerningen av de tre opplevende vesener er oppnådd ved å vite at de ikke er virkelig. Jeg kan nå anta at min sanne natur er bevissthet, fordi det er det eneste valget.

Bevissthet kan ikke bli avvist eller fjernet i ligningen om hvem jeg er.

Husk at virkelig betyr permanent, uforanderlig og grenseløs. Fordi selv om man har opplevd noe, betyr ikke det at det er virkelig, for eksempel blå himmel eller luftspeiling i ørkenen. Med henvisning til min sønn er jeg en far. Med henvisning til min far er jeg en sønn. Med henvisning til min kone er jeg en ektemann. Til min sjef er jeg en ansatt. Jeg er en tilhenger med henvisning til Gud og skattebetaler med henvisning til staten. Vi spiller endel roller som den våkne og er det rart at vi lider? Til slutt handler det spirituelle livet om å finne ut min identitet hvem jeg er minus alle mine roller og opplevelser.

Den fjerde faktoren – turiya

Lydfil - [Buzzsprout](#)

«Når sinnet blir absorbert i Selvet oppstår samadhi» ifølge Patanjali. Dette er yoga og de fleste åndelige veiers ultimate (valgløse) mål av opplysthet eller frigjøring. Dette lanseres som en personlig opplevelse, hvor det er personen som blir opplyst. Problemet med dette er at både personen og en hvilken som helst erfaring er et objekt i bevisstheten. Frigjøring som en erfaring er derfor ikke mulig, fordi det jeg søker frihet fra er nettopp erfaringene.

Denne problematikken lever i åndelige kretser i beste velgående og en måte å løse det på er å introdusere et fjerde bevissthetsstadium, Turiya. Det finnes tre bevissthetsstadier hvor alle opplevelser finner sted. Våken tilstand, drøm og dyp søvn, eller Vishva, Tajisa og Prajna. Problemet med Turiya og et eventuelt fjerde bevissthetsstadium blir igjen hvem som erfarer det? Dersom det skal finnes noe utenfor bevissthet som skal erfare bevissthet blir dette dualisme. I en ikke-dualistisk virkelighet er turiya ikke mulig.

Tradisjonell vedanta i tradisjonen fra Swami Dayananda er klar på at Selvet kan ikke erfares, det kan kun forstås (realiseres). Frigjøring er ikke en erfaring, men kunnskapsforståelse. Andre grener av vedanta også kalt neo-advaita mener imidlertid at med det fjerde stadiet er erfaring av Selvet mulig. Imidlertid erfarer jeg refleksjonen av Selvet hele tiden. Alt jeg erfarer er bevisstheten reflektert som et speil i form av erfaringer. Bevisstheten i seg selv kan ikke gjøres om til et objekt og gjenstand for erfaring eller observasjon.

Turiya er vitnet til de tre erfaringstilstandene (bevissthetsstadier). Den tredje undervisningsmetodikken blir kalt for avastha traya sakshi prakriya. Avastha traya betyr de tre erfaringstilstandene (våken, drøm og dyp søvn). Disse er de tre erfaringstilstandene hver person går igjennom hver eneste dag. Vi går fra den våknetilstanden, til drømmetilstanden og til dypsvøntilstanden selv om disse tilstandene er forskjellige fra hverandre er vi ikke plaget av det i det hele tatt. Bare en stor Jeg vet ikke, men når du våkner opp sier du, Jeg nøt virkelig søvnen.

I den våknetilstanden lever vi våre normale hverdagslige liv. Vi entrer etter hvert drømmetilstanden og alt endrer seg. Vi kan ta en helt forskjellig kropp i drømmetilstanden eller vi ser bare kanskje hele drømmen utfolder seg. Fantastiske ting skjer i drømmen, som aldri kunne skje i den våknetilstanden. Det er en helt annen virkelighet. I dyp søvn løser sinnet opp, og det er ingen tanker.

Spørsmålet er nå hvorfor vi ikke er plaget til å entre disse tre fullstendig forskjellige erfaringstilstandene? Svaret er fordi du er tilstedeværende der hele tiden i hver eneste av dem. Du er der gjennom alle. Du endrer aldri, men disse erfaringstilstandene endrer seg. Ingen av

dem berører deg i det hele tatt. Ingen av dem har noe med ditt essensielle deg, som alltid tilstedeværende i dem alle. Du som alltid er tilstedeværende, er Selvet. I denne prakriya blir Selvet referert, som den fjerde tilstanden, turiya.

Turiya er ikke en erfaringstilstand; det er et vitne av alle de tre erfaringstilstandene. Faktumet er at det er virkelig ikke et vitne, det er bare Selvet, Atman, som er Brahman. Det er Deg, det uforanderlige Deg, som lyser opp all erfaring. Du endrer aldri, og Du er alltid tilstedeværende uansett hva.

«Fullstendigheten som blir oppnådd i den erfaringen du har skyldes ikke et objekt eller en situasjon; Det er deg selv, fri for strevende, krevende, ønskende og et villig sinn. Dessverre gjenkjenner du ikke at fullstendigheten er din natur. Erfaring gir deg ikke kunnskap; den gir deg bare noe du kan streve etter for å oppnå og du kan ikke godta mindre enn den. For å ha kjennskap til fullstendigheten i deg selv, trenger du kunnskap. Og for å oppnå kunnskap er undervisning nødvendig.»

-Fullstendig visdom fra Swami Dayananda

Det Manifesterte og Umanifesterte Universet

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Forståelsen at alt er gjennomtrengt av Det Totale Sinnet er videre utdypet i Gita og Upanishadene. De avslører at denne all-kunnskap og all-kraft var tilstedeværende i sin umanifesterte, udifferensierte potensielle form før skapelsen (Maya) inntraff. Det betyr at skapelse er syklisk av natur. Denne all-kunnskap og all-kraft manifesterer kontinuerlig som seg selv gjennom skapelse, alle navn og former kommer fra denne kraften. Når universet av navn og former går inn i en umanifestert tilstand forblir kraften tilstedeværende.

Gitas og Upanishadenes holdning til Det Totale Sinnet – årsaken – som er til stede både i det manifesterte og i potensialform er støttet av undersøkelsen av hva som er til stede nå. Hvis vi ser på nuet, skifter ting kontinuerlig fra en umanifestert tilstand til en manifestert tilstand. I løpet av brøkdelen av et sekund, utgjør kroppens celler og alle partikler hvert objekt og vesen, viser seg og forsvinner ustanselig. Ingenting er statisk i universet. Det er all-kunnskap som muliggjør disse konstante endringene og forbinder de manifesterte navnene og formene til det umanifesterte potensialet.

Med utgangspunkt i det som skjer nå kan vi spore forbindelsen til skapelsens begynnelse, der tiden startet. Vi kan erkjenne at det må ha eksistert all-kunnskap i skapelsens potensiale, dens umanifesterte tilstand, selv før det store smellet (big bang.) Logisk sett kan ikke skapelse komme fra ingenting. All-kunnskap og all-kraft var i sin umanifesterte tilstand. Den samme all-kunnskap og all-kraft ble både skaperen og materialet fra hvor alle navn og former oppstod.

I Gitas visjon har det vært uendelige skapelsesykluser og oppløsninger av universet. Hele universet var i en umanifestert tilstand før den nåværende manifestasjonen, og vil igjen bli umanifestert. Det er slik vi tenker om skapelsen. Derfor kan vi ikke postulere at det var ingenting og at alt kom fra ingenting. Kunnskapen som kreves for å forårsake universet var i sin potensielle tilstand, som igjen manifesterte i universets form fulgt av en spesifikk orden.

Tilstedeværelsen av en orden gjør at fysikere og kosmologer kan gå tilbake til alle store steg i universets evolusjon, slik som dannelsen av grunnstoffene i stjerner, galaksefødselen og

planeter – fra nåtiden og helt tilbake til en liten brøkdel av et sekund etter det store smellet.

Dette innebærer det astrofysikere og kosmologer gjennom det tyvende århundre har anslått å være universets alder, 14 milliarder år. Samtidig er det bare den nåværende historiens skapelsessyklus. Fysikere sier at de bare kan beskrive hva som skjedde fra sekunder etter det store smellet fram til i dag. Vitenskapsmenn tenker ut fra lineær måte og tror at vi bare har erfart denne syklusen av skapelsen i universet. Vedanta og Gita sier derimot at skapelse er begynnelsesløs.

Fysikere sier at de bare kan beskrive det som skjedde sekunder etter det store smellet. Denne tidsperioden blir kalt for Planck-tid, og referer til tiden da universets diameter var 10–33 centimeter, som blir referert til som Planck-lengde. De innrømmet uten vanskeligheter at de ikke vet hva universets natur er eller dens karakteristikk før Planck-tiden, fordi kjente fysiske teorier ikke lenger er gyldige bakenfor Plancks mur. Ifølge Gita var all-kunnskap (Det Totale Sinnet) tilstedeværende bakenfor Planck-muren.

Det umanifesterte er ikke kaotisk. Det er fullstendig i orden og strukturert. Den ser ut til å være uklar fra individet sitt perspektiv, fordi det er bakenfor persepsjon. Individet ser egentlig ikke forbindelsen. Individet drives av frykt og begjær (ønsker), noe som får virkeligheten til å se forvirrende ut. Vedantaundervisningen ser derimot forbindelsen.

Frøtilstanden

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Før skapelsen eksisterte universet i frøform. Siden materie verken kan bli skapt eller ødelagt, eksisterer den i en eller annen form. Før det ble et skrivebord, eksisterte skrivebordet i treform. Før skrivebordet ble til eksisterte det i treform, og før treet eksisterte var det i frøform.

Ingenting er skapt på nytt. Skapelse manifesterer enkelt og greit det som allerede eksisterer i potensialet. Før manifestasjonen eksisterte hele kosmos i kausalkroppen i en usynlig, inaktiv, umanifestert tilstand. Denne potensielle eksistenstilstanden blir kalt for karanaavastha, universets kausaltilstand. Denne tilstanden kan bli delt opp i to aspekter. Den første er kausalkroppen (kjent som avidya). Den andre faktoren er den potensielle formen av hele erfaringsverden (kjent som maya). Sammen former maya og avidya det umanifesterte (avyaktam). Før skapelse har vi Brahman, ren bevissthet, og avyaktam, det umanifesterte. Begge er begynnelsesløse og uskapte. Imidlertid er Brahman den uforanderlige faktoren av bevissthet, og det umanifesterte, avyaktam, er det endrede materieprinsippet.

Av de to prinsippene er det det umanifesterte som utvikler seg til å bli kroppen og universet. Evolusjonen er en gradvis prosess. Når frøet blir en spire, utvikler kausaltilstanden seg inn i en subtiltilstand – som består av de fem subtile elementene rom, luft, ild, vann og jord. Fra disse subtile elementene dukker subtilkroppen og det subtile universet opp. Senere utvikler denne subtile tilstanden seg videre til en grovtilstand, som består av frem grove elementer, som alle er synlige. Disse produserer igjen den grove kroppen og det grove universet.

Å søke etter det ufeilbarlige og fullstendighet i livet

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Å søke etter det ufeilbarlige er å søke etter Gud. Problemet er at vi søker det ufeilbarlige i det feilbarlige (i verdenen og dens objekter). Det er ikke blind tro, men Vedanta er opptatt av å vise kunnskap bak det som kan kalles for Universets Årsak (Kapittel 3 i Naturen av Universets Årsak link - [bbf970_7c4ebc1e0e724c10ba5b6edfcd6818f8.pdf](#) ([bevissthetsvitenskap.com](#)), Det Totale Sinnet eller Gud. Det som tilrettelegger alt som skjer her. Når vi ser at alt er Det Totale Sinnet i denne virkelighetsordenen så er det også en slags healingsmodalitet. Det å relatere til det ufeilbarlige og fullstendighet, som er Gud er en av de beste healing som finnes. Men som nevnt – det er kunnskapsbasert og ikke blind tro i dette.

Jeg er alltid i kontakt og i kommunikasjon med det ufeilbarlige, som er Gud. Andre ord man kan bruke er Universet/Det Totale Sinnet. Alle former er hellig, og alle dager er hellig. Det er en evig takknemlighet til alt som er gitt oss og det gir oss mye følelsesmessig healing eller renselse. Det samme når man ber bønnen. Det renser ens følelser å hengi og overgi seg til det ufeilbarlige som er Universets Årsak/Intelligent Orden/Gud. **Du kan lese mer om emnet fullstendighet i artikkel i medium, som jeg har skrevet - [Medium: Vedanta: Fullstendighet, ikke tomhet](#)**

Den vediske Gudsvisjon

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Swami Dayananda var en av de mest kjente lærerne innenfor Tradisjonell Vedanta (Sampradaya). Vedanta Sampradaya kan forklares som følger: Ordet sampradaya er formet fra røttene, da, til å gi med forstavelserne sam og pra. Sam står for samyak, som betyr fullstendig og grundig. Pra står for prakarna, som betyr ytterst bra. Vedanta Sampradaya betyr undervisningstradisjon hvor kunnskapen av Advaita Vedanta er overført fullstendig og korrekt. Dayananda skriver følgende i artikkelen *Den vediske Gudsvisjon*.

«Vedaene ber oss ikke om å tro på Gud, fordi Gud er ikke noe vi trenger å tro på – men heller vite at Gud er alt som er her. Selv en person som avviser Gud avviser egentlig bare sitt eget konsept om Gud. Og for å være en rasjonell person så må han avvise det konseptet. Du kan ikke unngå spørsmålet: Hva er Gud? Fordi det er en del av din psyke.

Du finner deg selv i en gitt verden med et gitt kropp/sinn/sanseverktøyskompleks. Det er derfor et barn stiller det grunnleggende spørsmålet: Far, fortell meg hvem som har skapt alt dette? Spørsmålet om Gud blir aldri gitt opp. Vet du hvorfor? Spørsmålet ligger bare der, i dvale, fordi et rasjonelt vesen, som du er, søker etter svar. Og du kan aldri avvise din egen årsak. Dette spørsmålet påvirker ditt personlige liv. Hvis ikke spørsmålet er besvart til en viss grad så vil du føle deg utrygg og usikker på deg selv. Faktum er at hele ditt liv er en søken etter det ufeilbarlige og hvis du ikke har oppdaget det ufeilbarlige, så er du utrygg.

Hvis Gud er en realitet så må jeg definitivt oppdage det. Vedaene forteller meg at Alt som er er Isvara (Gud), derfor må vi se på Gud som det. Når jeg ser på kropp-Sinn-Sansekomplekset som er gitt meg så finner jeg ut at det som jeg trodde var maskinvare egentlig er programvare. Alt er kunnskap. Skapelse betyr at det er intelligent satt sammen. Du vil finne ut at ditt intellekt og sinn er gjennomtrengt av orden. Den ytre verden er også gjennomtrengt av orden.

Alle er gjennomtrengt av orden.

Desto mer du setter pris på orden, jo mer vil du gjenkjenne Gud. Hvordan kan man være trygg og avslappet uten å akseptere Gud (Det Totale Sinnet)? Din subjektivitet, som kommer fra frykt og usikkerhet, minker. Desto mindre subjektiv du er, jo mer er du med Gud. Jo mer tillit du har, jo mer kan du slappe av. Du er objektiv.»

Anadi - Begynnelsløs Uvitenhet

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Hva kom først: Høna eller egget?

Hvis man spør evolusjonsteoretikere så er de som regel ikke i tvil om hva som kommer først:

En forespørsel hos Statens naturhistoriske museum fører til et kontant svar fra Mette Elstrup Steeman, som er post.doc. i evolusjonær biologi.

– Det var uten tvil egget som kom først. Egget er noe svært grunnleggende. Fuglene har utviklet seg fra dinosaurene, som er krypdyr, og alle krypdyr legger stort sett egg; alt fra dinosaurer, krokodiller, alligatorer til skilpadder.

– Dinosaurene døde ut for 65 millioner år siden, og hønsefuglene oppsto antagelig på slutten av Krittiden (142-65 millioner år siden, red.), altså mens de siste dinosaurene levde.

Ole Seberg, professor ved Botanisk hage og museum, under Statens naturhistoriske museum, er helt enig:

– Egget kom først, det er det ingen tvil om.

Det er virkelig ingen tvil: Egget kom før høna. Men kan svaret være så enkelt på et spørsmål som folk har spekulert over så lenge?

Det kan det selvfølgelig ikke. På videnskap.dk er det ikke noen som får lov til å komme med en påstand uten også å forklare hvordan det henger sammen. Og det skal Ole Seberg selvfølgelig også få lov til.

Men Vedaene sier noe annet at det er ingen begynnelse og at det er ingen separasjon mellom høna og egget.

«Egget og høna, frøet og treet, kone-tanken og konen, eksisterer samtidig som to tilsynelatende underordener i den ene mithya (dualitetsverden). De ser ut til å være separate, men de er det ikke. De ser ut til å være to, men de er ett og det samme. Det er ingen spørsmål om tid eller kausalitet når vi forsiktig undersøker erfaringene som er produsert i mithya.»

Bhagavad Gita – Essensen av Upanishadene hvor begynnelsløs nevnes i deres skrifter.

Kapittel 9 – Kongelig Hemmelig Kunnskap

Verdens Årsak (Isvara)

(1) Isvara (Det Totale Sinnet) er en miks av ren original Bevissthet (paraprakriti) og Maya (aparaprakriti) eller Materie. Begge er begynnelsløse. Men det er forskjellig på følgende måter: Bevissthet er kvalitetsløs, men Materie har kvaliteter i virkelige og potensielle former. Materie endrer seg. Bevissthet endrer seg ikke. Bevissthet er fri for Materie, men Materie er avhengig av Bevissthet.

Bevissthet er det ikke-erfarende vitne-prinsippet. Den er ikke en handler eller en nyter.

Handleren og nyteren tilhører den materielle verden. Den er skjermen til filmene som spiller på den. Den er som rom, ubesmittet av objekter som viser seg i den. Materie er manifestert

eller umanifestert. Forbundet med Bevissthet, skaper den Fem Elementer, Sinn, Fysiske kropper, karmaflyt, liker og misliker og repeterende fødsler. Den materielle verden er et objekt som viser seg i Det Totale Sinnet. Den er verken eksisterende eller ikke-eksisterende (sat-asat-vilakshanam). Den er en tilsyneltende virkelighet. Den er ikke ikke-eksisterende, men den er så godt som ikke-eksisterende, fordi den påvirker ikke Bevissthet.

Kapittel 14 – De Tre Gunaene

Sammendrag

De seks første kapitlene, som med karma kanda av Vedaene, fremhever karma yoga fordi individet trenger rajas til å fjerne tamas. Kapittel 7-12 fremhever viktigheten av upasana yoga, som transformerer overdrevet rajas til sattva og utskiller gradvis tilbaketrekkning fra verdenen. De seks siste kapitlene fremhever Jnana (kunnskaps) yoga, som krever dominerende sattva og en enkel livsstil. For å oppnå frukten av moksa må alle yogaene bli praktisert. Det neste stadiet er moksa (frigjøring), fordi sattva guna binder liker og misliker inn til preferanser, med andre ord ikke-bindende vasanaer. Omvendelse av bindende vasanaer til ikke-bindende vasanaer er moksa, gunaoverskridelse. Alle situasjoner er akseptable til jnanis.

(1) Skapelsesprosessen, som det Relaterer til Individet vers 1-4

Universet utviklet seg ut av en todelt årsak, bevissthet og materie, med andre ord Isvara. Purusha er egenskapsløs, uforanderlig, og uavhengig. Prakriti er materie. Dens natur er motsatt av Purusha sin natur. Den endrer seg, har egenskaper og er avhengig av bevissthet. Begge prinsipper er begynnelseløse. De fem elementene, erfaringsverden og individene utviklet seg fra kombinasjonen. Derfor er individer en kombinasjon av bevissthet og materie, fordi virkningen er årsaken i form. Derfor bør vi vite hvilken del av individet er bevissthet og hvilken del er materie. Materie er anatma, ikke-selv. Alt som er erfart, er materie. Purusha er selvet, bevissthet, atma. Materiekunnskap, instrumentene er krevd for moksa.

Kapittel 15 – Den Vise Personen

Kapittel 13-15, gir Jnana Yoga essensen av Gita og essensen av Upanishadene.

A. Skapelsen er Evig og Uforklarlig Vers 1-2

Skapelsens natur er presentert ved å bruke en tre-metafor lånt fra Upanishadene. Universet er et enormt Banyantree understøttet av en usynlig rot. Den Umanifesterte Isvara. Som et Banyantree har øvre og nedre grener har universet grener i høyere og lavere erfaringsfelter. Dets frukt er bitre og søte karmaer. Individfuglene forbruker de smertefulle og behagelige fruktene. De hopper fra høyere til lavere grener og lavere til høyere grener, et erfaringsfelt til et annet og skaper en del behagelige og ubehagelige lyder når de erfarer de behagelige og smertefulle resultatene av deres erfaringer. Individuelle trær begynner og slutter, men treheten flyter evig. Individer produserer karmaer som igjen produserer vasanaer, som spirer nye karmaer for alltid. Vasanakarmalenken er begynnelseløs og evig. Individer kommer og går, men individualitet er evig.

Kom høna eller egget først? Høneideen er evig og eggideen er evig. De er bakenfor tid. Det er ingen først. Ingen av de kom først, fordi fra årsaksstøtstedet (tidligere karma) er det en virkning og fra virkningsstøtstedet (fremtidskarma) er det en årsak. Det er en tilsynekomst skapt av Maya. Før skapelse var det karma og etter karma er det skapelse. Hvis du prøver å finne ut av det vil du bli hindret, fordi årsaken og virkningen er ett. Den samme logikken anvendes til skjebne og fri vilje, fordi på grunn av skjebne virker fri vilje og på grunn av fri

vilje virker skjebne. Det er det samme med hver dualitet. Årsak og virkning, skjebne og fri vilje, liker og misliker, kropp/sinn er alle mithya (virkelighetsorden av dualitet og objekter) uvirkelig. De er gjensidig avhengige konsepter. Hver og en av dem påvirker den andre. Den er også uforklarlig, fordi med en gang du forstår den, blir den noe annet.

Begynnelseløs eller Tidløs

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Er Personen Skapt av Bevissthet?

Vedanta student: Er Personen (Jiva) skapt av Bevissthet (Brahman)?

Vedanta lærer: Nei, Bevissthet skaper ikke og kan ikke skape noe. Alt det som ser ut som skapelse er en manifestasjon av maya-sahita Isvara (Upersonlig skaper eller Det Totale Sinnet). Han skaper bare kroppen/ sinnet av personen. Personen er anadi (tidløs). Hvis en sier: «Jeg er født, betyr det at bare hans kropp/ sinn er født. På grunn av uvitenhet, er skapelsen av kroppen/ sinnet overlappet på personen. Ved døden, dør kroppen, og ikke personen.

Vedanta student: Skaper Det Totale Sinnet denne verden?

Vedanta lærer: Det Totale Sinnet kan ikke skape i seg selv. Han er bare en samanya karanam (generell årsak) for skapelsen, vishesha karanam (spesiell årsak) er en karma-mengde (gode handlinger og dårlige handlinger) av personen (det fysiske selvet). En verden er krevd for personen (det fysiske selvet) for å eksistere og gå igjennom deres karma (utfall av gode handlinger og dårlige handlinger). På denne måten støtter også personen Det Totale Sinnet for skapelseevolusjonen. Både personen og Det Totale Sinnet er anadi (tidløs). Det er ingen fødsel for personen. Bare personens kropper er født.

Vedanta student: Kan du forklare mer om hvorfor noen Vedantalærere foretrekker å bruke ordet begynnelseløs på sanskrit ordet anadi enn tidløs?

Vedanta lærer: Dette er en viktig og subtil undervisning, undervist både i Mandukya Upanishad og Gaudapadas Karika, Panchadasi og andre bøker. Den er avgjørende for moksa (frigjøring). Det virkelige spørsmålet er: hvis ren Bevissthet ikke kan skape, og verken Det Totale Sinnet eller personen kan skape, hvem gjør det? Bevissthet er den årsaksløse årsaken, fordi for Bevissthet er det ingen skapelse. Likevel når Maya (Uvitenhet) viser seg, forårsaker Det Totale Sinnet (ren Bevissthet pluss Maya) tilsynelatende skapelsen og Personen støtter dens evolusjon. Det Totale Sinnet forsyner det reflekterte medium for personen, reflektert Bevissthet, til å tilsynelatende jobbe med sin karma. Men vi vet alle at skapelsen ikke er virkelig.

Det er lettere å assimilere denne undervisningen hvis granskeren følger undervisningens metodikk, som utvikler seg fra karana-karya vada, årsak og virkning undervisning, til ikke-opprinnelse eller Mandukya Karika. Hovedgrunnen til årsak- og virkningsundervisningen (som alle andre prakriyas adoptert av Upanishadene) er ikke å få deg til å tro på kausalitet eller skapelsen. Det er å avsløre Selvets sannhet av å være egenskapsløs, grenseløs, delløs, begynnelseløs (bakenfor tid, uendelig) Bevissthet og at skapelsen er verken virkelig eller uvirkelig, men har en avhengig virkelighet på deg, Bevissthet. Det neste steget, ikke-opprinnelse undervisningen i Mandukya Karika er den mest avanserte og subtile av alle Vedanta-undervisninger, siden det forklarer hvorfor årsaks- og virkningsundervisningen ikke

er den hele sannheten. Den svarer på det logiske spørsmålet: Hvordan kan Sat, Bevissthet, være grunnlaget til den materielle skapelsen (personen/ verden) hvis det ikke er ikke-dualistisk Bevissthet? Den materielle skapelsen er ikke materiell. Det er en projeksjon forårsaket av Maya, som ikke er det samme eller ikke forskjellig fra Sat, Eksistens/ Bevissthet. Du kan ikke få noe ut av noe som ikke er i stand til modifisering. Sat er ikke årsaken til noe. Hvordan kan den være det? Hvis den var det, ville den ikke være ikke-dualistisk.

For å oppsummere: Det er to personer, det lille-selv som er endelig person og den evige personen, Jivatman. Siden både den evige Personen (Jivatman) og Det Totale Sinnet (Isvara) er ren Bevissthet, er de derfor begge adjata, ufødt. De er også prinsipper i Bevissthet, som med Maya, og er bakenfor eller utenfor tid – anadi, begynnelseløs og derfor uendelig. De er enten umanifestert eller manifestert når Maya viser seg. Det lille-selv personen, mens selvet også er det, er i tid, og slutter når kroppen dør, selv om vasanaer/ Subtil Kroppen (ego, sinn, intellekt) er evige, fordi Kausalkroppen er evig. Den Subtile Kroppen av den spesifikke vasanabunten er underordnet i Kausalkroppen ved den grove materie kroppens død og vil reinkarnere ved passende tid for å jobbe ut dens karma, men det er egentlig bare en Subtilkropp, den evige Personen. Alt reduseres til Selvet, det er intet annet valg.

Mandukya peker også på at Selvet har underforstått betydning av ikke-Selv. Når du vet du ser Selvet, er det ikke mer satya og mithya for deg, det er bare konsepter (prinsipper) brukt til å undervise at du er Selvet og kan bli forkastet. Mithya blir satya fordi det var satya hele tiden. Du ser alt som bare VÆREN, en direkte Eksistens-erfaring som din identitet, Selvet.

Vedanta-student: Er det greit å bruke ord som tidløs eller begynnelseløs ignoranse i alle kontekster? Eller hvorfor foretrekker en begynnelseløs? Er den underforståtte betydningen av tidløs at det er en tilstand?

Vedanta lærer: Begynnelseløs er bedre, selv om den underforståtte betydningen er begrenset. Den underforståtte betydningen for tidløs er i tid. Alle ord har en underforstått betydning og er derfor begrenset, de er fingre som peker på månen, men de er ikke månen. Meningen av anadiundervisningen er å avsløre at selv som begynnelseløs, ikke er avidya, derfor er begynnelseløs et bedre ord i dette eksempelet. Maya, makrokosmisk uvitenhet fortsetter med frigjøring, men avidya personlig ignoranse slutter, og det er derfor vi sier at all uvitenhet er begynnelseløs, men ikke uendelige.

Vedanta dekker alt

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Vedanta dekker alt: Kosmos, psyken og ren bevissthet, mens derimot materiell vitenskap bare dekker kosmos og psykologisk vitenskap dekker psyken. Verken materiell vitenskap eller psykologisk vitenskap forstår forbindelsen mellom dem, enda mindre om bevissthet, fordi deres felter og undersøkelsesmetodikk er gjensidig avvisende. Som mennesker er vi en kombinasjon av bevissthet (noen sier ånd) og materie og eksisterer i en rekke komplekse verdenslover og krefter. For å forstå oss selv så trenger vi et fullstendig/ komplett kunnskapsmiddel.

Vedanta har ikke bare med å realisere hvem du er bakenfor objekter, som viser seg i deg. For å være sikker, er denne kunnskapen Vedantas essens, men du kan ikke leve som bevissthet i verden av objekter, med mindre du kjenner til hva objekter egentlig er, og hvordan bevissthet

og objektene det erfarende individet og erfaringsområdet fungerer sammen.

Vedanta er kunnskapen av tre ordener av den ene ikke-dualitetsvirkeligheten:

- 1) Ren bevissthet med (Isvara) og uten (paramatma) kapasiteten til å skape.
- 2) Materielle objekter (jagat)
- 3) Individet (jiva).

Vi kan si at individene/ personene er små bunter behovsvillig bevissthet med forskjellig verdier og prioriteringer. Vi trenger å forstå dem som de er. De involverer seg i verden av grove og subtile materielle objekter som er utsatt for upersonlige krefter og lover. Hvis ikke individer forstår strukturen av de objektive og subjektive verdenene hvor de lever i, da er kunnskapen deres ufullstendig og deres lidelser vil ikke avta.

Det tredje aspektet av Vedanta er ren bevissthet med og uten dens kapasitet til å skape objekter. Den er kalt for Isvara i tradisjonen, men hvis du insisterer på et Vestlig ord så kan du kalle det for Gud (Det Totale Sinn). Vi liker ikke ordet Gud fordi de vanvittige ideene mennesker har plukket opp fra religioner gjør det vanskelig å forstå. Du kan ikke si så mye om bevissthet med unntak av de objektene som viser seg i den, selv om det er den viktigste biten i det eksistensielle puslespillet. Det er veldig enkelt og mer subtile enn det mest subtile objektet. Vi kan si mye mer om bevissthet i rollen som skaper av individer, individene i seg selv og objektene som de kommer i kontakt med.

For å være fri så trenger jeg å forstå meg selv som alt, ikke bare bevissthet isolert fra objektene, som viser seg i den. Opplysthet er ingen erfaring som setter meg fri; Det er fullstendig kunnskap av meg selv som bevissthet og objektene, som viser seg i meg. Det tar tid for selvkunnskap å bli fullstendig fordi ignoranse er forferdelig seig. Du må høre på undervisningen om og om igjen og fjerne ignoranse litt etter litt.

Mange mennesker har realisert hvem de er på en erfaringsmessig måte og hevder at de er fullt ut opplyst, men vi kaller ikke det opplysthet. Disse såkalte opplyste er halvbakte, hvis du vil vite fordi de har bare delvis kunnskap om virkeligheten. Mange lever ikke moralsk riktige liv og ser ut til å nyte forvirrede søkende med besynderlig syn på opplysthet. Hvis du ikke forstår det store bildet: hvordan alt henger sammen, hvordan alt er det samme og også forskjellig så er du fortsatt ikke opplyst.

Eneste måten du kan bevise betydningen av Vedanta er å underordne ditt sinn til den og la den fjerne din ignoranse, fordi det er bakenfor rekkevidden av alle andre bevismetoder, med andre ord persepsjon og slutning.

Kvantefysikken viser paralleller til vediske tekster – kvantesammenfiltring

Lydfil - [Buzzsprout](#)

Kvantefysikken viser paralleller til vediske tekster. Både Heisenberg og Schrödinger var opptatt av teorien om kvantesammenfiltring, som Albert Einstein brukte i sin senere forskning. Dette går ut på at to eller flere kvantemekaniske objekter som fotoner eller elektroder kan kommunisere og at de kan beskrives som en helhet, selv om de flyttes til to ulike steder i rommet. For å kunne oppnå en slik tilstand må disse objektene ha en felles fortid. Dette kan vi ta som et slags hint, en underforstått betydning om at vi lever i en helhet. At alt er forbundet uansett hvor vi er i universet. Også i Vedanta vises det til denne helheten og sammenkoblingen mellom alt som lever og Det Totale Sinn, universets intelligente orden

eller kraft. Det viser til en slags enhet, mellom individet og Det Totale Sinn. At vi alle er forbundet, både med hverandre og med en høyere bevissthet som styrer og tilrettelegger alt. Det er bare «én av oss» – alt er ett, et fullstendig og udelt hele.

Du kan lese mer om skapelse, manifestasjon og enhetsvisjon i bloggen - [Det er ingen motsetning mellom intelligent design og evolusjonsteori \(bevissthetsvitenskap.com\)](#)

(Bilde av bakside Bhagavad Gitas Visjon)

Hvorfor er det få personer så klar for å akseptere det Vedanta viser oss hva Bevissthet egentlig er?

Det er flere grunner:

1) Man identifiserer seg for mye med kropp-sinn sansekomplekset som vi alle låner i våre liv. Man identifiserer seg også for mye med det man ser og erfarer. Man gransker ikke erfaringer grundig nok.

2) Man har et sinn som ikke er klar for måten Vedanta jobber på som metodikk og tror man som oftest må erfare eller verifisere det som bevissthet er.

3) Vitenskap er viktig innenfor denne empiriske virkelighetsordenen vi lever av flere grunner, men de feiler på emnet bevissthet, fordi de kan ikke objektivisere bevissthet hva det er. Det er en av hovedgrunnene. Selv Kvantefysikk kommer til kort her. Nå er de gåtefulle implikasjonene av Kvantefysikk på bølgelengde med Vedantas syn på skapelse og manifestasjon. At vi lever i en virtuell eller tilsynelatende skapelse og manifestasjon. Og at det er en enhet er – alt er sammenkoblet og det viser også internett hint om hvor sammenkoblet vi egentlig er. Vi spiller rollen som bølge (individet) i verdenen og det er en enhet med havet (det totale og universets årsak). Begge har vann (Bevissthet) som essens og natur.

Om man ønsker og er mer nysgjerrig på hvordan Vedanta utfolder hva virkelighetens natur og hvem vi så kan du lese mer her:

Gratis veiledning – Frigjøring – Livets kunnskap

Om du sitter fast i livet og ønsker frigjøring fra lidelse, smerte, utilstrekkelighet, utrygghet og usikkerhet – da kan Vedanta bevissthetsvitenskap være en metode for deg. Det krever en viss form for anstrengelse fra din side. Når man elsker å gjøre en vane så vil selvdisciplinen være integrert.

Jeg tilbyr gratis veiledning gjennom boka Bhagavad Gitas Visjon – Å se på verden som en intelligent orden og leve i harmoni med den. Den kan du kjøpe her - [Bok | Bevissthetsvitenskap](#) og koster kroner 200,-. (+88,- i porto om den sendes via posten).

Her er viktige emner å fordype seg i med tanke på forberedelse til selvkunnskap:

1. Kvalifikasjoner – forberedelse til selvkunnskap (side 113-127 i Bhagavad Gitas Visjon) for å se hvor klar en er for kunnskapen, samt se på lydfil og video der via denne siden som nevnt før - [Podcast og videoer av endel emner i boka Bhagavad Gitas Visjon \(bevissthetsvitenskap.com\)](#)

2. De tre gunaene - kultivere sattvisk (harmonisk, fredfull, intelligent, modent og klart sinn) livsstil, som gjør det lettere å integrere kunnskapen i hverdagen:

[De Tre Gunaene - Energikvaliteter \(bevissthetsvitenskap.com\)](http://bevissthetsvitenskap.com)

3. Ayurveda - kunnskap om balansert helse og livsstil – tips om kosthold og livsstil, som kan være til inspirasjon.

[Ayurveda - Kunnskap om balansert helse og livsstil \(bevissthetsvitenskap.com\)](http://bevissthetsvitenskap.com)

Her er videre mal man forholder seg til i denne systematiske og grundige metodikken Vedanta bevissthetsvitenskap presenterer:

Jeg har laget lydfiler og videoer av boka Bhagavad Gitas Visjon – som du kan se mer her - [Podcast og videoer av endel emner i boka Bhagavad Gitas Visjon \(bevissthetsvitenskap.com\)](http://bevissthetsvitenskap.com)

Å lese 1-4 sider pr dag og lytte til lydfilene (og se på videoene) samtidig etter man har lest hjelper å fordøye metodisk. Og ha en liten bok hvor man skriver ned det man lurer på, har tvil på, virker uklart eller noe man føler gir mye resonans samt om man trenger tilbakemelding om man har forstått det klart. Det er et møysommelig, grundig og tålmodig arbeide dette. En likeverdig kommunikasjon mellom meg som veileder og deg som elev.

Å lytte på lydfilene samt å lese er veldig til hjelp, fordi å bare lese til seg dette vil ikke hjelpe og man må nullstille seg når man starter med slikt arbeide. Å lytte er også en viktig del av dette samt å lese, reflektere og granske. Meditasjon i Vedanta har egentlig ikke med å lukke igjen øynene, men å se mer utfra selvets eller bevissthetens ståsted. Å se ting fra et større bilde samt mestre livet. Det innebærer å håndtere endringer og ønsker, kommunisere effektivt og ha en passende holdning ved å være mest mulig objektiv til det livet byr på av utfordringer.

Du velger selv hvor ofte du vil sende meg tilbakemelding og spørsmål osv. Og så vil jeg besvare deg etter 1-3 dager når jeg har mottatt det og vil også legge til lydfil sammen med det jeg skriver på email. **Jeg tilbyr også en-til-en fysisk veiledning hos deg eller meg, på zoom eller via telefon.**

Det vil bli mye å fordøye og man må følge det tempoet man klarer, som passer inn i ens hverdag :) Lykke til med kontemplasjonen, granskningen og refleksjonene.

Avslutningskommentarer til bloggen

Fra Flux sin facebookside:

I dag klinker vi til i «Ukas Undring», og under oss høyt rundt fenomenet bevissthet.

- *For hva i all verden er egentlig bevissthet?*
- *Hvordan "oppstod" bevissthet (hvis den i det hele tatt oppstod)?*
- *Hvor er bevisstheten?*
- *Hvilke vesener eller "ting" har bevissthet?*

Vitenskapelig metode har bidratt til at vi forstår stadig mer av universet, og av evolusjonsprosessen. Allikevel er det endel ting ved vår Væren, som vi fremdeles ikke forstår. Vi kan starte med det såkalte "harde problemet" i bevissthetsfilosofi: Hvis verden består av subatomiske partikler, atomer, og molekyler - hvor og når utviklet universet eller noe i universet bevissthet? Oppstod bevisstheten med de første menneskene eller de første dyrene?

Hvorfor oppstod bevisstheten isåfall "plutselig" ut av en ikke-bevisst materie? Kan "død" materie bli bevisst? Kan man forklare bevissthet ut fra materien, f.eks. hjernen? Er hjernens prosesser og bevissthet det samme, noe forskjellig, eller begge deler - at de er to sider av samme mynt, og samtidig forskjellig? Er bevisstheten et slags "biprodukt" (kalt "qualia") av at evolusjonen "skapte" dyr med bevissthet, eller er bevisstheten en slags grunnleggende kvalitet i universet?

De fleste av oss er enige om at mennesker har eller har tilgang til det vi kaller bevissthet. Mange av oss vil også mene at dyr har en form for bevissthet. Noen dyr er som menneskene; selvbevisste. Hvor langt "ned" må vi før vi tenker oss at bevisstheten er borte? Altså; mennesker har bevissthet, men har delfiner og aper? Hva med mindre dyr, som en gris eller høne? Hva med fisk - har de bevissthet? Hva med insekter og krypdyr - har larver, maur og bier bevissthet? Er den isåfall annerledes enn vår menneskelige bevissthet? Hva om vi går enda lenger "ned"? Hva med overgangen mellom dyr og planter, som plankton? Har de bevissthet? Hva med planter - har planter bevissthet? Når en plante reagerer på ytre stimuli (for eksempel en trussel), og svarer med å beskytte seg, er det en indikasjon på bevissthet, eller bare "instinkt"? Er instinkt og bevissthet noe av det samme? Hva med en-cellede organismer? Er de bevisste? Hva med mineralriket - har stener og atomer bevissthet? Hvor langt "ned" aksepterer du en eller annen form for bevissthet, og hvordan endrer ev. kvaliteten på bevisstheten seg jo lengre "ned" du kommer? Hvor setter du strek? Ved store dyr? Ved insekter? Ved planter? Eller har ALT en form for bevissthet? Dette kalles gjerne pan-psykisme eller pan-interiorisme; ideen om at absolutt alt har en slags ytre form (materie), og en slags indre Væren eller bevissthet (ånd?).

Hvor eksisterer egentlig bevisstheten? De fleste vil si at det finnes et fysisk univers, men hvor i dette fysiske universet ér bevisstheten? Er den inni hodene våre? Eller er bevisstheten en slags annen dimensjon, som ikke egentlig spiller seg ut i tid og rom? Eller spiller den seg ut i tid, men ikke rom? Spiller bevisstheten seg ut til den fysiske verden, eller er det den fysiske verden som spiller seg ut i bevisstheten? Er det slik at bevisstheten er det grunnleggende, og at alt som opplevs (også den fysiske verden) spiller seg ut i bevisstheten?

Og hva i all verden ér egentlig bevissthet? Man snakker ofte om det som vår EVNE til å sanse, og bearbeide sanseinntrykk. Er bevissthet våre tanker, følelser, kroppsfunnelser, og sanseinntrykk? Er det vår evne til å tenke abstrakte tanker som gjør oss bevisste? Jeg tenker, altså er jeg? Eller er tanker, følelser, og funnelser fenomener som kommer og går i bevisstheten? Altså at bevisstheten er noe "bakenfor" tanker og følelser - dette noe som tanker og følelser spiller seg ut i? Er bevisstheten en slags indre stille Væren - dette noe som bare bevitner? Hva kjennetegner bevissthet generelt, og vår menneskelige bevissthet spesielt?

Er bevissthet noe som er knyttet til hvert individ? Har du en bevissthet, og jeg "min"? Eller er bevissthet noe mer universelt - et felt eller en dimensjon som strekker seg forbi det individuelle? Noe vi alle kan "tæppe" inn i, men som utarter subjektivt og individuelt for oss? Og hvordan henger bevisstheten sammen med identitet? Er vi vår bevissthet?

Er det i det hele tatt mulig å vite hva bevissthet er? Er det nødvendig eller ønskelig? Kanskje finner vi aldri ut, og må finne oss i at slike spørsmål består ubesvarte. For meg er iallefall bevisstheten et stort mysterium - jeg tar det for gitt hver dag. Jeg våkner hver morgen, og opererer som om bevisstheten er virkelig, som om jeg er her med min bevissthet og dere er der ute med deres bevissthet, men det er kanskje bare antakelser?

Forvirrende? Jeg håper isåfall det er i retning av noe Enrico Fermi engang sa: «Før jeg kom her var jeg forvirret om emnet. Etter å ha lyttet til ditt foredrag er jeg fortsatt forvirret på et høyere nivå».

-Vedanta selvkunnskap kan ikke motsies. Det er ingen motsigelser. Tidløs visdomstradisjon som alltid har vært her og vil være her. Jeg har gitt en brukbar grundig forklaring på hva Bevissthet egentlig er utfra Vedanta Bevissthetsvitenskap eller Selvkunnskap. Det er egentlig ikke så forvirrende om man er klar til å realisere hvem vi egentlig er og hva bevissthet egentlig er. Jeg har gitt noen smakebiter på det og hva Vedanta viser oss. Det er enklere og ikke så magisk eller mystisk, som vi tror. Det er mer ordinært og åpenbart enn vi tror.

Jeg vil til slutt vise til et viktig sitat fra emnet i Bhagavad Gitas Visjon-boka mi om emnet – **Ett ønske bak alle våre ønsker** - [Buzzsprout](#) , som er en perfekt avslutning i denne bloggen om hva er egentlig Bevissthet?

Her er noen utdrag:

«Ifølge Gita og Upanishadene når vi søker etter noe er det en splittelse mellom den som søker (meg) og det søkte (objekt). I tilstedeværelsen av det ønskede objektet opphører vi for en stund å være en søker. Analysen viser oss at kilden til denne lykken ikke kommer fra objektene, men fra vår egen grenseløshet som ikke lenger er hemmet av en søkende/krevende person. Denne konklusjonen er også støttet av det faktum at vi er lykkelige uten å oppfylle et ønske. Vi er tilfredse når vi hører en fleip, når vi går i naturen, når vi ser skyer og blå himmel eller et barn som leker.

Gita demonstrerer at sann tilfredshet i livet bare kan bli oppnådd gjennom å vise at ingen objekter har kapasiteten til å oppfylle oss fullstendig. Den virkelige kilden til vår lykke er gjennom vår grenseløshet. Løsningen til varig tilfredshet ligger i å ha kjennskap til selvets sanne natur og at vi er frie og fullstendige i utgangspunktet. Mennesker fortsetter å søke etter lykke i objekter, men lykke er verken utenfor meg i et spesifikt objekt, person, tid eller sted eller inni meg. Lykken er sentrert på Jeg, som er altgjennomtrengelig (både innenfor og utenfor). Den eneste løsningen for å oppfylle ens opplevelse av mangel eller utilstrekkelighet er å ha kjennskap til den virkelige naturen av Jeg, som å være grenseløs helhet.

Å erkjenne at kunnskapen av Jeg er det ultimate målet i menneskelivet gjør det lettere å håndtere sterke sympatier og antipatier til objekter. Vi trenger å ha kjennskap til selvets virkelige natur, fordi bare forståelsen av vår grenseløse helhet kan gi oss den varige tilfredsheten som vi søker. Det tar tid for oss å gjøre denne selvkunnskapen stødig gjennom analyser og gransking. Vi vil alltid sette av tid for å oppnå visdom, fordi vi ser på det som det viktigste målet i livet. Når dette er målet, vil våre sympatier og antipatier lettere bli ikke-bindende ønsker. Når det er klarhet om dette store bildet, vil sympatier og antipatier for objekter naturlig forsvinne. Vi slipper å streve i livet. «